ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΤΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
5
ΜΑΡΤΙΟΥ 1961

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 406
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ἀριθ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΥΠΟ ΔΙΑΛΥΣΙΝ

«Ὁ ἀθλητισμός, ὅστις τοιαύτην ἄνθισιν παρουσιάζει σήμερον εἰς τὰς πεπολιτισμένας χώρας, ἐγεννήθη καὶ ἀνεπτύχθη εἰς τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα μας. Οὕτω τὰ καταφθίνοντα σήμερον ἀπὸ τὰ μᾶλλον προηγμένα ἔθνη ἀθλητικὰ μηνύματα δὲν εἶναι ἢ ἡ ἠχὼ τῆς ἐνταῦθα ἠκουσθείσης τὸ πρῶτον ἀθλητικῆς φωνῆς.

Ὅλοι οἱ σοφοὶ τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐξετίμων ἰδιαιτέρως τὸν ἀθλητισμόν, τοῦ ὁποίου ἐνεργῶς μετεῖχον μερικοὶ δ' ἐξ αὐτῶν καὶ νικηταὶ ἀνεδείχθησαν εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας. Τὴν ἀγάπην των δὲ ταύτην δὲν ἀπέβαλλον παρερχομένης τῆς νεότητός των, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτὸ ἔτι τὸ γῆρας των παρηκολούθουν μετὰ στοργῆς τὸν ἀθλητισμόν. Ὁ πρεσβύτατος τῶν σοφῶν, ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος παρέδωσε τὸ θαυμάσιον πνεῦμα του ἐντὸς τοῦ σταδίου, ὑποκύψας εἰς τὴν δίψαν καὶ τὸν καύσωνα, ἐνῷ παρηκολούθει τελουμένους ἀγῶνας. Ὁ μέγιστος νοῦς, ὃν ἐνεφάνισεν ἡ ἱστορικὴ ἀνθρωπότης, ὁ ἰσόθεος Πλάτων, οὗ μόνον συνίστα τὸν ἀθλητισμόν, ὡς ἀπαραίτητον στοιχεῖον τῆς ἀγωγῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οὗτος ἠσκεῖτο καὶ εἰς τὴν παλαίστραν κατήρχετο, ἔνθα καὶ ὑπὸ τοῦ προπονητοῦ του, Ἀρίστωνος, ἐπωνομάσθη ΠΛΑΤΩΝ, διὰ τὴν εὐεξίαν καὶ εὐρύτητά του, ἐνῷ πρότερον, ὡς γνωστὸν ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς. πλήρως δὲ οὗτος συνέλαβε τὸ ἀληθὲς νόημα τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὃν ἐθεώρει ὡς τὴν ἁρμονικὴν καὶ συντονισμένην ἄσκησιν τοῦ σώματος ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ψυχῆς, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτάτου τῆς ἀπιδόσεως τῆς ἀνθρωπίνης ἱκανότητος, νοουμένης ὡς τῆς συνισταμένης τῶν τριῶν ἐπὶ μέρους ἀξιῶν, σώματος, πνεύματος καὶ ψυχῆς, ἐν στενωτάτῃ ἀλληλεξαρτήσει καὶ δράσει

Ὑπὸ τοῦ πνεύματος τούτου ἐμφορούμενοι ὀλίγοι φίλαθλοι τῆς πόλεως ταύτης συνῆλθον μόλις πρὸ ἑνὸς ἔτους, ἵνα συζητήσωσιν ἐπὶ τῆς ἀθλητικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου μας. Διεπίστωσαν. δὲ τότε οὗτοι, ὅτι οὐδεμία παρετηρεῖτο ἀθλητικὴ κίνησις, ὅτι οἱ νέοι διημέρευον εἰς τὰ καφενεῖα χαρτοπαίζοντες καὶ διῆγον ἐν γένει σπαταλῶντες τὸ θυμήσιον δῶρον τοῦ Θεοῦ, τὴν νεανικήν των ζωήν, εἰς ἀνωφελεῖς, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ ἐπιβλαβεῖς, τόσον δι' αὐτούς, ὅσον καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν ἐνασχολήσεις καὶ τέλος ὅτι γενικὴ ἐπεδεικνύετο ἀδιαφορία διὰ τὰ ἀθλητικά...»

Τὰ ἀνωτέρω, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν περικοπὴν λόγου, ἐκφωνηθέντος, κατὰ τοὺς πρώτους, μετὰ τὸν πόλεμον, Παγχαλκιδικοὺς ἀγῶνας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπαναληφθοῦν καὶ σήμερον, διότι, μολονότι παρῆλθον ἔκτοτε δέκα ὁλόκληροι ἔτη, δὲν διαφέρει πολὺ ἡ σημερινὴ ἀθλητικὴ κατάστασις τοῦ Νομοῦ μας. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές, ὅτι ἔπνευσε τότε ἀθλητικὸς ἄνεμος, ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς ἤρξατο ἀνθίζων εἰ, ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικήν, ὅτι ὅλαι αἱ Κοινότητες ἀπέκτησαν, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην, ἀθλητικοὺς συλλόγους, τοὺς ὁποίους ἐνίσχυον καὶ οἰκονομικῶς, ὅτι διακοινοτικοὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο καὶ γενικῶς παρετηρεῖτο ζωηρεύουσα ἀθλητικὴ κίνησις πολλὰς παρέχουσα ἐλπίδας, αἵτινες ὅμως παρέμειναν ἐλπίδες. Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς δεκαετίας δὲν ἐπετεύχθη οὔτε τὸ δέκατον τῆς προόδου, ἥτις ἀνεμένετο καὶ ἠδύνατο, νὰ ἐπιτευχθῇ εἰς τὸν ἀθλητικὸν τομέα.

Κράτος καὶ Κοινωνία φέρουν βαρεῖαν εὐθύνην διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία, ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἐκ τῶν γηπέδων, ἐπανῆλθε κατὰ μέγα μέρος, εἰς τὰ καφενεῖα. Οὔτε ἡ Νομαρχία μας καὶ εἰδικώτερον ὁ ἐπὶ τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς ἁρμόδιος, οὔτε οἱ δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ἄρχοντες ἐπέδειξαν τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον ὤφειλον νὰ εἶχον ἐπιδείξει διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μεγίστης διὰ τὴν Νεολαίαν μας ἀθλητισμοῦ. Ἡ δ' ἔλλειψις τοῦ σχετικοῦ ἐνδιαφέροντος εἶς τινας περιπτώσεις ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε αἱ ποδοσφαιρικαὶ ὁμάδες νὰ διαλύωνται, διότι τὰ μέλη των δὲν διαθέτουν οὔτε μίαν ποδόσφαιραν! .

Ἄμοιρος εὐθύνης δὲν εἶναι καὶ ἡ Κοινωνία μας, διὰ τὴν θλιβερὰν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν πρῆλθεν ὁ ἀθλητισμός μας.

Ἐξ ἄλλου εὐθύνονται οἱ Διοικήσεις τῶν ἀθλητικῶν σωματείων, αἵτινες δὲν ἀναπτύσσουν τὴν ἐνδεικνυομένην δρᾶσιν, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ Διοίκησις τοῦ ἀθλητικοῦ σωματείου τῆς πόλεως μας, τὸ ὁποῖον, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὑπόδειγμα, οὐσιαστικῶς ἔχει περιέλθει εἰς διάλυσιν, τῶν διοικούντων αὐτό, ἐνῷ αἰτιῶνται οἰκονομικὴν ἀδυναμίαν, σπαταλώντων καὶ τὰ ὀλίγα χρήματα τοῦ Συλλόγου καὶ τὰς ἱκανότητάς των εἰς τὴν διοργάνωσιν λεσχῶν καὶ καρναβάλλων, δηλαδὴ εἰς τομεῖς δράσεως, οἵτινες ἀνεξαρτήτως τῆς σημασίας των, δὲν περιλαμβάνονται εἰς τὴν κυρίαν ἀποστολὴν τοῦ Σωματείου.

Ὑποτίθεται ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀναλαμβάνουν τὰς διοικήσεις τῶν σωματείων ἔχουν τὴν εὐγενῆ ἐπιθυμίαν νὰ διαθέσουν καὶ τὸν χρόνον καὶ τὰς ἱκανότητάς των χάριν τῆς προόδου αὐτῶν καὶ οὐχὶ ἁπλῶς καὶ μόνον διὰ νὰ λέγωνται Πρόεδροι κλπ. Ὅσοι λοιπὸν δὲν δύνανται νὰ προσφέρωσι ταῦτα, νὰ μὴ θέτουν ὑποψηφιότητα.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Καισ)δρείας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστιν» (Μρ, 2, 1)

Τρισχαριτωμένες ὠμορφιὲς ἁπλόχερα σκορπίζονται σ' ὅλη τὴν πλάση, ὅταν ὁ ἥλιος γεμᾶτος πυρὴ στοργὴ πλησιάζει τὸν πλανήτη μας. Οἱ ἀμυγδαλιὲς πολὺ πρώϊμα μαντεύουν τὸ ξεκίνημα τοῦ ἐρχομοῦ του καὶ λουλουδίζουν πρόσχαρες.

Πόση λύπη καὶ καϋμὸς σ' ὁλάκερη τὴν πλάση ὅταν ἔρχεται ὁ καιρὸς νὰ ἀπομακρυνθῇ καὶ πάλι! Σὰν πέπλα μαύρης ὀδύνης οἱ συννεφιὲς ὑψώνονται στῶν γαλάζιων οὐρανῶν τὴν ἀπεραντωσύνη Ψυχρὲς πνοὲς ἀνέμων θρηνοῦν στὰ κλωνάρια τῶν δασῶν.

Ἥλιος εἶναι γιὰ τὴν ψυχή μας ὁ Χριστός. Ἥλιος γεμᾶτος φῶς, ἀγάπη, καλωσύνη καὶ εἰρήνη. Μὲ τὰ ἀτίμητα τοῦτα δῶρα ξεχειλίζει τὸ σπίτι τῆς ψυχῆς μας ὅταν μέσα σ' αὐτὸ κατοικεῖ ὁ Χριστός. Χρυσώνει τὴ φτώχια μας μὲ τὴν αὐτάρκεια. Γλυκαίνει τὴ λύπη μας μὲ τὴν παρηγοριά. Εἰρηνεύει τὶς μπόρες μὲ τὸ εἰρηνικὸ χαμόγελό του Ζωντανεύει τὸ θάρρος μας μὲ τὴν ἐλπίδα. Ἀπαλύνει τὸ δρᾶμα τῆς ἀρρώστιας μὲ τὴν ἀόρατη συμπαράστασή του Καὶ ὅταν τὸ σπίτι μας μαυρίσῃ ἀπὸ τὸ πένθος, καὶ τὸ παράπονο μᾶς πνίγει μὲ τοὺς λυγμούς του μᾶς μεταρσιώνει σὲ ἄλλους κόσμους, στοὺς κόσμους τῆς πανευφρόσυνης οὐράνιας Βασιλείας του. Ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει πειὸ περιθώριο γιὰ δάκρυ, γιὰ πόνο, γιὰ στεναγμό. Ἄλλο εἶναι ὅλα ἀνοιξιάτικα καὶ χαρούμενα. Πόσες καρδιὲς παρηγορήθηκαν καὶ παρηγοριοῦνται ἀπὸ τὸ βεβαιότατο τοῦτο ὄνειρο! Ὅλα τοῦτα τὰ ἀτίμητα τὰ δῶρα τὰ χαρίζει στὸ ψυχικό μας σπιτικὸ ὁ Χριστὸς ἁπλόχερα Ἂν τοῦτο ἦταν φαντασιοπληξία τῶν ἐκκλησιαστικῶν κηρύκων τότε πῶς θὰ ἐξηγήσουμε ἕνα μεγάλο γεγονὸς τῆς ἱστορίας; Πῶς νὰ ἐξηγήσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἑκατομμύρια ἄνθρωποι, οἱ μάρτυρες τοῦ χριστιανισμοῦ προτίμησαν χίλιες φορὲς τὸ θάνατο παρὰ τὸ χάσιμο τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὸ σπιτικὸ τῆς ψυχῆς τους; Αὐτὰ πατήθηκαν; Θὰ ἦταν πολὺ προκαταειλημμένη καὶ φτηνὴ ἡ ἐξήγησις τούτη. Δὲν ἦταν οὔτε ἕνας οὔτε δύο ἀλλὰ ἑκατομμύρια ὁλάκερα.

Ὅταν ἡ ἐκτέλεση τοῦ καθήκοντος μᾶς τρομάζει, ὅταν ὁ δρόμος ποὺ χαράζει τοῦ Χριστοῦ πρωτοπορεία μᾶς φοβίζει, ὅταν τὸ λοξοδρόμισμα σὲ δρόμους καὶ σκοποὺς δικούς μας γήϊνους, χωματένιους, πρόσκαιρους μᾶς φαίνεται τερπνό, εὐχάριστο, σωστό, πειὸ ταιριαστὸ μὲ τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ πεπρωμένο μας τότε ὁ Χριστὸς «οὐκ ἔστιν εἰς οἶκον» Φεύγει ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ψυχῆς μας Εἶναι πολὺ εὐαίσθητος φιλοξενούμενος. Καὶ ἡ ἁπλῆ ὑπόψία, ὅτι μᾶς φέρει βάρος τὸν διώχνει. Ὅπως ἡ ἰδιοτέλεια σκοτώνει τὴ φιλία Ὅπως καὶ τὸ παραμικρὸ σύννεφο κρύβει καὶ τὸ ἡλιοφῶς.

Μὰ φεύγοντας ὁ Χριστὸς ἀλλοίμονο δὲ φεύγει μόνος. Φεύγει μαζύ του καὶ ἡ ἅγια ἀκτινοβολία. Ἡ ἀκτινοβολία ποὺ λέγεται ψυχικὸ ξεχείλισμα ἀγάπης καὶ καλωσύνης, εἰρήνης καὶ πνευματικοῦ χορτασμοῦ Σπίτια πλούσια ὑπάρχουν πολλά. Μὰ ὅλα δὲν εἶναι χαρούμενα, εἰρηνευμένα, εὐτυχισμένα ἐπειδὴ δὲν ἔχουν ὅλα Χριστό. Πολλὰ πράγματα κατορθώνει κανεὶς μὲ τὸ χρῆμα. Ἕνα πρᾶγμα δὲν κατορθώνει. Νὰ πλημμυρίσει μὲ ἐσωτερικὴ ἀναφαίρετη χαρὰ τὴν ψυχή του. Τὸ δῶρο τοῦτο δὲν ἀγοράζεται ἀλλὰ χαρίζεται Καὶ ὁ μόνος ποὺ τὸ ἔχει καὶ τὸ χαριζει εἶναι ὁ Χριστός. Θέλετε ἀπόδειξη; Μαύρη ζωὴ φτώχιας περνάει ὁ εὐσεβὴς ζητιᾶνος. Μὰ κανένας ὡς τὰ τώρα δὲν αὐτοκτόνησε Συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ μὲ ἀσεβεῖς πλούσιους; Εἶμαι βέβαιος, ὅτι δὲν τὸ πιστεύετε.

Ἔχει ἀνάγκην τὸ ψυχικό μας σπιτικὸ ἀπὸ τὸν Χριστόν. Γιὰ νὰ τὸ νοιώσετε καλύτερα θυμηθῆτε γιὰ λίγο τὰ χρόνια τῆς κατοχῆς. Ὁ Χριστὸς εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν καρδια τῶν πειὸ πολλῶν Ποιὸ ἦταν τὸ κατάντημα τὸ γνωρίζετε πολὺ καλά. Παντοῦ πεῖνα, παντοῦ ἀποιιά, παντοῦ φρίκη. Τὰ δράματα καὶ οἱ τραγωδίες εἶχαν τόσο πληθυνθῆ ποὺ εἶχαν γίνει μιὰ συνηθισμένη ἱστορία τῆς ζωῆς. Τὰ δάκρυα εἶχαν στερέψει καὶ μόνο ξεροὶ στεναγμοὶ ἀκούγονταν, στεναγμοὶ ποὺ ράγιζαν τὶς πέτρες Ὑπῆρχε φιλία; Ὑπῆρχε ἐμπιστοσύνη; Ὑπῆρχε ἀγάπη; Ὑπῆρχε οἶκος μεταξύ μας; Ὅποιος ἔπεσε σὲ χέρια πολιτικῆς μερίδας ἐχθρικῆς ἂς θυμηθῇ.

Χριστέ μου, ἀπὸ πολλὲς καρδιὲς χριστιανικὲς καὶ σήμερα ἀκόμα λείπεις. Μετὰ τὴν ἀνάστασή σου φάνηκες στὶς θλιμμένες Μυροφόρες καὶ τὶς χαροποίησες. Σὰν ἄγνωστος συνοδοιπόρος παρουσιάστηκες σὲ δυὸ μαθητάς σου, ποὺ γύριζαν μὲ ρημαγμένη ψυχὴ στὸ χωριό τους, τὴν Ἐμμαοὺς καὶ τοὺς παρηγόρησες. Σὲ παρεκάλεσαν: «Μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἔστι καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα.» Καὶ μεῖς σὲ παρακαλοῦμε. Ἔλα μαζύ μας γιατὶ νυχτώσαμε καὶ φοβούμαστε μέσα στὸ σκοτάδι τοῦ κόσμου τούτου. Ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ τὴν φωτισμένη ἀγάπη Σου, ἀπὸ τὴν καλωσύνη Σου, ἀπὸ τὴν ἀναφαίρετη χαρά.

† Ὁ Καισανδρείας ΣΥΝΕΣΙΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

Ἕνα ἔγγραφο μὲ καταπληκτικὸ περιεχόμενον μᾶς ἀνεκοινώθη: Τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Θεσ)νίκης ἐξαπέλυσε μία ἐγκύκλιο πρὸς τὰ Ἐργατικὰ Σωματεῖα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ ζητεῖ οὔτε λίγο οὔτε πολὺ ὅπως μέχρι τέλους Μαρτίου τὰ Σωματεῖα αὐτὰ πάρουν μιὰ ἀπόφασιν ΝΑ ΜΗΝ ΓΙΝΗ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ εἰς τὸν Νομόν μας καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ κατάστασις ποὺ ὑφίσταται σήμερα νὰ ὑπαγόμεθα στὸ Ἐργατικὸ Κέντρο τοῦ Νομοῦ Θεσ)νίκης.

Ἡ Ἐφημερίς μας τίμια καὶ ἀνδρικὰ ἐσήκωσε ἀπὸ καιρὸ μία σημαία: Νὰ ἱδρυθῇ ἐπὶ τέλους καὶ εἰς τὸν Νομὸν Χαλκιδικῆς Ἐργατικὸν Κέντρον ὅπως συμβαίνει μὲ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σημαία αὐτὴ ἔδιδε καὶ δίδει ἀγῶνας σθεναρούς Διότι πιστεύει πὼς μὲ τὴν δημιουργία Ἐργατικοῦ Κέντρου στὴ Χαλκιδικὴ θὰ βελτιωθῇ κατὰ πολὺ ἡ θέσι τῆς ἐργατιᾶς τοῦ καλυτέρου αὐτοῦ τμήματος τῆς λαοῦ μας Διότι ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι μὲ τὴν ἵδρυσιν Ἐργατικοῦ Κέντρου, μὲ τὸν διορισμὸ ἰδιαιτέρου Ἐπόπτου Ἐργασίας εἰς τὸν Νομόν μας ποὺ θὰ ἐπακολουθήσῃ θὰ ἐφαρμοσθοῦν σὲ ὅλη τὴ γραμμὴ οἱ προστατευτικοὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως νόμοι. Διότι φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἐδῶ εἰς τὴν Χαλκιδικὴν ἡμεῖς εἴμεθα ... ὑποανάπτυκοὶ καὶ ἔχομεν ἀνάγκην τῆς κηδεμονίας τῶν ἰθυνόντων τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Θεσ)νίκης.

Τὴν σημαίαν αὐτὴν δὲν θὰ τὴν ὑποστείλωμεν. Θὰ ἐξακολουθήσουμε τὸν ἀγῶνα βέβαιοι διὰ τὴν νίκην, βέβαιοι διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Ἐργατικοῦ μας Κέντρου, παρ' ὅλας τὰς ἀντιδράσεις ὡρισμένων κύκλων ἐν Θεσ)νίκῃ οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν παράτασιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἐξυπηρετοῦν ἰδικά των συμφέροντα.

Τὰ ἐργατικὰ συνδικάτα τῆς Χαλκιδικῆς ἂν πρόκειται ν' ἀποστείλουν μιὰ ἀπάντησι εἰς τὴν ὑπ' ἀρ. 285 καὶ 27 Φεβρουαρίου 1961. Ἐγκύκλιο τοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Θεσ)νίκης πρέπει νὰ εἴπουν καὶ θὰ ποῦν: «Τὸ Ἐργατικὸ Κέντρο στὴ Χαλκιδικὴ εἶναι ἀπαραίτητο. Εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τοὺς ἐργάτας ποὺ ἐργαζονται ὑπὸ σκληρὰς συνθήκας Καὶ θὰ τὸ κάνουμε»

Ἀντιθέτος ἀπάντησις ὅτι δηλαδὴ δὲν μᾶς χρειάζεται ἡμᾶς ἐδῶ στὴ Χαλκιδικὴ Ἐργατικὸ Κέντρο ἀποτελεῖ μιὰ προδοσία τῶν ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξεως, μιὰ ἀπάρνησι τοῦ ἑαυτοῦ της

Τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸν διεξάγει ἡ Ἐφημερίς μας μὲ ὅλας της τὰς δυνάμεις μὲ μόνη τὴν συμπαράστασι τῶν ἐργατῶν τῆς Χαλκιδικῆς ποὺ ἀγωνίζονται διὰ τὴν καλυτέρευση τῆς θέσεώς των. Τὸν ἀγῶνα αὐτὸν τὸν διεξάγει ἡ Ἐφημερίς μας γιατὶ πονεῖ τὸν τόπο τοῦτο καὶ μοχθεῖ διὰ τὴν προκοπή του. Εἰς τὸν «φετφᾶν» τοῦ Κέντρου Θεσσαλονίκης γίνεται ὑπαινιγμὸς ὅτι πίσω ἀπὸ τὸν ἀγῶνα αὐτὸν κρύπτονται «ἀπώτεροι σκοποί». Τὸ προκαλοῦμε νὰ τοὺς ἀποκαλύψῃ.

Ἐργάτες τῆς Χαλκιδικῆς ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ.

ΟΙ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν πολεμιστῶν ποὺ ἀπεκρυσταλλώθησαν εἰς τὸ καταρτισθὲν νομοσχέδιον «Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διαταξεων τῆς κειμένης περὶ προστασίας τῶν πολεμιστῶν νομοθεσίας καὶ κυρώσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. 23)1956 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου» ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστέραν ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν δικαιωμάτων ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐπολέμησαν καὶ ἔδωσαν αἷμα διὰ τὴν πατρίδα.

Δύο εἶναι τὰ κυριώτερα σημεῖα τοῦ νέου νομοσχεδίου. Πρῶτον δὲν θὰ εἶναι πλέον χρονικῶς περιωρισμένη ἡ προστασία, ἀλλὰ διαρκὴς καὶ δεύτερον, ὅτι παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανατοποθετήσεως τῶν ἀπολυθέντων λόγω τοῦ ὅτι εἶχε λήξει ὁ χρόνος τῆς προστασία, ὡς ὡρίζετο ἀπὸ παλαιότερον νομοθέτημα. Ἡ προστασία πλέον θὰ εἶναι ΔΙΑΡΚΗΣ. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ πολεμιστής, ὁ διοριζόμενος εἰς μίαν θέσιν, δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ἀγωνίαν ὅτι θὰ ἀπολυθῇ μετὰ τινα ἔτη. Αὐτὸ θὰ τελειώσῃ. Ὁ πολεμιστὴς ποὺ εἰσέρχεται καὶ καταλαμβάνει θέσιν εἰς μίαν οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν, θὰ γνωρίζῃ ὅτι θὰ σταδιοδρομήσῃ εἰς αὐτήν. Τὸ Κράτος τοῦ ἐγγυᾶται τὴν διάρκειαν.

Εἶναι μεγάλη ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ πρὸς τοὺς πολεμιστάς. Καὶ παρέχεται προθύμως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ λησμονήσῃ πόσα ὀφείλει ὁ τόπος εἰς αὐτούς. Ἠγωνίσθησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Ἔθνους. Ἠγωνίσθησαν διὰ νὰ κατοχυρώσωμεν τὴν ἀκεραιότητα τῆς χώρας. Οἱ νόμοι περὶ προστασίας ποὺ ἔγιναν μέχρι τοῦδε περιώριζον αὐτὴν εἰς ὡρισμένα χρονικὰ ὅρια. Τώρα τὰ ὅρια αὐτὰ καταργοῦνται.

Μὲ τὸ νέον αὐτὸ νομοθέτημα ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς πολεμιστάς μας. Καὶ τὸ ἐπιτυγχάνει. Διότι θέλει νὰ τιμήσῃ καὶ νὰ βοηθήσῃ τὰ ἐκλεκτὰ τέκνα τῆς πατρίδος.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΑΓΡΙΟΧΟΡΤΑ ΤΩΝ ΣΙΤΑΓΡΩΝ

Τὰ σιτηρὰ κατὰ κανόνα παθαίνουν ζημιὲς πολλὲς ἀπὸ τὰ ἀγριόχορτα (ζιζάνια) ποὺ φυτρώνουν μεταξύ των.

Ἐπειδὴ δὲν ἐφαρμόζεται τὸ κατάλληλο σύστημα ἀμειψισπορᾶς ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπειδὴ δὲν γίνεται τότε ποὺ πρέπει ἡ καλλιέργειά των μέσα στοὺς σιταγροὺς φυτρώνουν πολλὰ καὶ διάφορα εἴδη ἀγχριοχόρτων, ποὺ ζημιώνουν πολὺ τὴν καλὴν ἀνάπτυξιν τῶν σιτηρῶν, μὲ ἀποτέλεσμα, ἡ παραγωγὴ νὰ πίπτει πολὺ χαμηλά, καὶ νὰ καταντᾶ τελείως ἀσύμφορος. Τὰ ἀγριόχορτα ἀπορροφοῦν, ἕνα μεγάλο ποσοστὸ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα μέσα στὸ ἔδαφος θρεπτικὰ συστατικά, ὡς ἐπίσης καὶ μεγάλην ποσότητα ὑγρασίας, ἐμποδίζουν τὸν ἄνετον ἡλιασμόν των, καὶ καθιστοῦν τὰ προϊόντα τους, μικρῆς ἀξίας, λόγω τῆς προσμίξεώς των μὲ σπόρους ἀπὸ τὰ ἀγριόχορτα.

Διὰ τοὺς παραπάνω λόγους, ἡ καταπολέμησις τῶν ἀγριοχόρτων ἀποτελεῖ μίαν βασικὴν καλλιεργητικὴν φροντίδα τῶν σιτοκαλλιεργητῶν, χωρὶς τὴν ὁποίαν, ὅλοι οἱ ἄλλοι κόποι καὶ τὰ ἔξοδα παραγίνονται περισσότερες φορὲς χαμένοι.

Πρωταιότερα ἡ καταπολέμησις ἐγίνετο μὲ βοτανίσματα καὶ σαλίσματα, μὲ ἀποτέλεσμα ὅμως ἡ παραγωγὴ νὰ ἐπιβαρύνεται πολὺ καὶ ἔτσι νὰ μὴ συμφέρῃ ἡ καλλιέργεια τῶν σιτηρῶν.

Μεταπολεμικὰ ἐτέθησαν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν σιτοκαλλιεργητῶν τὰ **Ζιζανιοκτόνα,** μὲ τὰ ὁποῖα ἡ καταπολέμησις τῶν ἀγριοχόρτων, (ζιζανίων) ἔγινε πολὺ εὔκολη, ἡ δὲ δαπάνη ἐλαττώθη εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Βεβαίως ἡ καταπολέμησις τῶν ἀγριοχόρτων μὲ τὰ ζιζανιοκτόνα, ἔχει διαδοθεῖ πολὺ καὶ ἴσως θὰ μποροῦσε νὰ πῇ κανεὶς ὅτι εἶναι περιττὴ ἡ περαιτέρω χορήγησις ὁδηγιῶν. Ἐπειδὴ ὅμως ὑπάρχουν ἀκόμη σιτοκαλλιεργητὲς ποὺ εἴτε ἀπὸ ἀμέλεια εἴτε ἀπὸ ἄλλους λόγους, κυρίως ἀπὸ ἀναβλητικότητα δὲν ἐφαρμόζουν καλῶς τὰ ζιζανιοκτόνα, ἔχομε τὴν γνώμην ὅτι γράφοντας γιὰ ἄλλη μία φορὰ τὶς παρακάτω ὁδηγίες, θὰ βοηθήσωμε τοὺς σιτοκαλλιεργητὲς τοῦ Νομοῦ μας, εἰς τὴν ἀλυτέραν ἐφαρμογὴν τῶν ζιζανιοκτόνων.

ΠΟΤΕ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ: Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς καταπολεμήσεως γίνεται ὅταν τὰ σιτηρὰ ἀδελφώσουν καὶ πρὶν ξεσταχιάσουν, καὶ μὲ θερμοκρασίαν τῆς ἀτμοσφαίρας μεγαλυτέραν τῶν 15 βαθμῶν. Ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τοὺς ἀνωτέρω ὅρους, προσπαθοῦμε κατὰ τὸ δυνατὸν ἐνωρίτερα νὰ κάνωμε τὴν καταπολέμησιν, διότι ἡ τυχὸν καθυστέρησις θὰ ἔχει ὡς συνέπειαν νὰ μᾶς κάνουν μεγάλες ζημιὲς τὰ ἀγριόχορτα πρὶν τὰ καταστρέψωμε καὶ ἐπὶ πλέον ἐὰν καθυστερήσωμε πολύ, δὲν θὰ εἶναι δυνατόν, ἐλλείψει ὑγρασίας, νὰ ἐφαρμόσωμε τὴν δεύτεραν ἢ τρίτην δόσιν, τῶν ἐπιφανειακῶν λιπάνσεων, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ γίνῃ μετὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀγριοχόρτων.

W. R.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β. ΜΑΤΑΥΤΣΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΕΞΑΔΑΚΤΥΛΟΥ 5
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΝΑΥΤΗΣ ΜΕ ΤΗ ΦΥΣΑΡΜΟΝΙΚΑ

(—2ον τελευταῖον—)

Κ. ΤΣΑΝΓΕ

Ἦρθε πολλὲς φορὲς τὸ «Κυρὰ τῆς θάλασσας» καὶ κάθε φορὰ ἡ Ἀννέτα φαινόταν πειὸ χαρούμενη καὶ πειὸ εὐτυχισμένη.

Ὁ μόνος ποὺ ἤξερα τὸ μυστικό της ἤμουν ἐγώ. Τοὺς εἶχα δῆ μιὰ βραδυὰ ἀγκαλιασμένους στὰ βράχια τοῦ Ἁγίου Νικόλα κι' ἡ Ἀννέτα ἤρθε καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια μὲ παρακάλεσε νὰ μὴν πῶ τίποτα στὸν πατέρα της γιατὶ ἂν τὸ μάθαινε θἄπεφτε στὴ θάλασσα καὶ θὰ πνιγόταν. Τῆς ὑποσχέθηκα ὅτι δὲν θὰ πῶ σὲ κανέναν τίποτα κι' ἀπὸ τότε εἴμαστε φίλοι Μοῦ μίλησε γιὰ τὴν ἀγάπη της γιὰ τὸν Ἀγγελῆ καὶ γιὰ τὰ ὄνειρά της Κάθε της χαρὰ καὶ κάθε της στενοχώρια μοῦ τὴν ἔλεγε. Μὲ εἶχε σὰν ἕναν μεγάλο ἀδελφό της Μιὰ μέρα μοῦδειξε ἕνα γράμμα.

—Εἶναι ἀπ' τὸν Ἀγγελῆ, μοῦπε. μοῦ γράφει πῶς τὸ Δεκαπενταύγουστο θἄρθῃ ν' ἀρραβωνιαστοῦμε Εἶμαι πολὺ χαρούμενη σήμερα καὶ θέλω νὰ συμμεριστῆς καὶ σὺ τὴ χαρά μου

Πέρασαν οἱ μέρες κι' ἦρθε τὸ Δεκαπενταύγουστο ἦταν Κυριακή. Πρωΐ, πρωΐ εἶδα τὴν Ἀννέτα νὰ τραβᾶ κατὰ τὸν κάβο Πήγαινε νὰ δῆ τὸ καΐκι ν' ἄρχεται μὲ τὸν ἀγαπημένο της καὶ νὰ νοιώσῃ ὅλες τὶς συγκινήσεις τῆς γλυκειᾶς προσμονῆς

Μεσημέριαοε κι' ἡ Ἀννέτα δὲν εἶχε γυρίσει Ξαφνικὰ ἕνα μαῦρο συννεφο φάνηκε κατὰ τὸν πουνέντε Ὕστερα ἄλλο κι' ἄλλο. Ἄρχισε νὰ σκοτεινιάζῃ Μιὰ δυνατὴ πνοὴ ἀνέμου τάραξε τὴ θάλασσα, μιὰ ἀστραπὴ αὐλάκωσε τὸν οὐρανὸ καὶ μιὰ βροντὴ ἀκούστηκε βαθειὰ σὰν κακὸ πρόμηνυμα Χοντρὲς σταλαγματιὲς βροχῆς ἄρχισαν σὲ λίγο νὰ πέφτουν. Τὸ μπουρίνι ἐρχόταν ἄγριο ἀπειλητικό. Σκέφθηκα τὴν Ἀννέτα Ἔτρεξα στὸν καφενὲ φόρεσα μιὰ νιτσεράδα πῆρα κι' ἄλλη μιὰ νιὸ κείνη καὶ τράβηξα γρήγορα πρὸς τὸν κάβο Μόλις ἄρχισα ν' ἀνεβαίνω τοὺς βράχους ξέσπασε ἡ θυελλα Ἀέρας δυνατός, μανιασμένος. Ἀστραπὲς βροντὲς καὶ σκοτεινιὰ Χαλασμὸς κόσμου Ἡ θάλασσα ἀγρίεψε. Ἀφρισμένα κύματα ἄρχισαν νὰ κυνηγᾶνε τὸ ἕνα, τἄλλο μὲ μουγκὸ ποὺ μεγαλώνε τὴν ἀντάρα Ὁ ἀέρας ὅλο δυνάμωνε. Τὸ ἴδιο κι' ἡ βροχή. Μὲ δυσκολία σκαρφάλωνα στοὺς βράχους Οἱ ἀστραπὲς μὲ τύφλωναν. ἡ βροχὴ μοῦ μαστίγωνε τὸ πρόσωπο κι' οἱ κεραυνοὶ μοῦφερναν ἕναν παγωμένο φόβο Ἔβγαλα ὅλες μου τὶς δυνάμεις νιὰ νὰ προχωρήσω Ὅταν ἔφτασα στὴν ἄκρη τοῦ κάβου εἶδα τὴν Ἀννέτα γονατιστὴ μὲ τὰ χέρια πρὸς τὸν οὐρανό, ξεμαλλιασμένη ἀπ' τὸν ἀέρα, μούσκεμα ἀπ' τὴ βροχὴ νὰ προσεύχεται

—Ἀννέτα τί ἔπαθες;

Μοῦδειξε μὲ τὸ χέρι της τὸ πέλαγος Κύτταξα πρὸς τὰ κεῖ καὶ εἶδα μές' τὴ θολοῦρα ἕνα καΐκι νὰ παλεύῃ μὲ τ' ἄγρια κύματα

—Εἶναι τὸ «Κυρὰ τῆς θάλασσας» μοῦπε μὲ φωνὴ ποὺ μόλις ἀκουγόταν Τὴ σήκωσα Τῆς ἔρριξα τὴ νιτσεράδα στὶ πλάτες καὶ προσπάθησα νὰ τῆ δώσω κουράγιο.

—Μὴ φοβᾶσαι, Ἀννέτα, θὰ νικήσουν. Μὴν ἀπελπίζεσαι.

Καθὼς τὴν κρατοῦσα τὴν ἔνοιωθα νὰ τρέμῃ Τὰ δόντια της κτυποῦσαν ἦταν κίτρινη σὰν κερὶ καὶ τὰ δάκρυα τρέχανε ἀπ' τὰ μάτια της.

—Κουράγιο! Μὴ κάνεις ἔτσι Ὁ Θεὸς εἶναι μεγάλος.

Ὅσο πήγαινε καὶ σκοτείνιαζε, οἱ ἀστραπὲς σχίζανε κάθε δευτερόλεφτο τὸν οὐρανό, ὁ ἀέρας οὔρλιοζε ἀπαίσια κι' οἱ βροντὲς σμίγανε μὲ τὸ οὐρλιαχτό του καὶ τὸ κάνανε πειὸ φοβερό. Ἡ θάλασσα ἔβροζε. Μιὰ ἀσπάδα μονάχα ἔβλεπες στὸ πέλαγος Τὸ «Κυρὰ τῆς θάλασσας» χαροπάλευε. Μιὰ τὸ βλέπαμε στὴν κορυφὴ ἑνὸς τεράστιου κύματος καὶ μιὰ τὸ χάναμε στὸν ὑγρὸ λάκο π' ἄφινε πίσω του τὸ κῦμα. Ὥσπου νὰ τὸ ξαναδοῦμε ἡ ἀγωνία μᾶς ἔπνιγε. Ἡ Ἀννέτα ἀπ' τὴν ἀπελπισία της ἔκανε σὰν τρελλή. Πότε ἔκλαιγε καὶ παρακαλοῦσε καὶ πότε ἔβριζε τὴ θάλασσα κι' ἔλεγε λόγια παράξενα.

—Κακούργα, φώναξε, θέλεις νὰ μοῦ τὸν πάρῃς, θέλεις νὰ τὸν ἁρπάξῃς στὴν κρύα σου ἀγκαλιὰ καὶ νὰ τὸν πνίξῃς μὲ τ' ἁρμυρά σου φιλιά, μὰ δὲ θὰ σ' ἀφήσω. Ἡ ἀγάπη μου εἶναι μεγάλη καὶ δυνατή. Πειὸ δυνατὴ ἀπὸ σένα θάλασσα. Ἡ ψυχή μου αὐτὴ τὴν ὥρα εἶναι κοντά του καὶ τοῦ δίνει δύναμη νὰ σὲ παλέψῃ. Μοῦ σὲ παλεύουμε σκύλα. Λύσσαξε κι' ἄφρισε ὅσο θέλεις, δὲν θὰ μπορέσῃς νὰ μοῦ τὸν πάρῃς.

Τὰ μάτια της εἶχαν διασταλῆ φοβερά, ἡ ὄψι της ἦταν ἀλλόκοτη Τὸ σῶμα της ἀνεβοκατέβαινε γοργὸ κι' ἡ ἀναπνοή της ἦταν βαρειὰ «Κακούργα», ξανάπε, μὰ δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ. Ἡ φωνή της πνίγηκε στὸ λαρυγγά της καὶ ξέσπασε σὲ λυγμούς. Ἔκλαιγε καὶ παρακαλοῦσε.

—Ἅγιε μου Νικόλα σῶσε τους καὶ θὰ στὸ φέρω ἀσημένιο τὸ καΐκι Παναγία μου ποὺ σήμερα γιορτάζῃς κάνε τὸ θαῦμα καὶ θὰ σ' ἀνάψω λαμπάδα σὰν τὸ μπόϊ μου. Μὴ τοὺς ἀφήσῃς νὰ χαθοῦν.

Τὸ «Κυρὰ τῆς θάλασσας» φαινόταν πειὰ καθαρὰ Ἐρχότανε πρὸς τὸν κάβο μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ βρῇ μιὰ «ἀποθαλασσιὰ» γιὰ νὰ ποδίσῃ Ἡ Ἀννέτα εἶχε πάψει νὰ φωνάζῃ. Ἔστεκε βουβὴ καὶ μ' ὅλες τὴ τὶς αἰσθήσεις παρακολουθοῦσε τὸ καΐκι ποὺ κινδύνευε Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ εἶδαμε νὰ γυρίζῃ. Κάναμε τὸ σταυρό μας. Τὸ καΐκι τινάχτηκε ψηλὰ κι' ἀμέσως βούτηξε μὲ τὴν πάντα ἑνῶ ἕνα πελώριο κῦμα τὸ σκέπασε ὁλόκληρο. Τὴν εἶδα νὰ κρύβῃ μὲ τὰ χέρια της τὰ μάτια της κι' ἀπ' τὰ χεῖλη της βγῆκε μιὰ κραυγὴ ἀγωνίας ποὺ μ' ἔκανε νὰ ριγήσω. Ὅταν τὸ ξανάδαμε εἶχε ποδίσει. Μὲ τὴν ψυχὴ στὸ στόμα τὸ βλέπαμε ν' ἀπομακρύνεται πρὸς τὸ πέλαγος Σὲ λίγο χάθηκε μεσ' τὴ θολοῦρα.

Μὲ δυσκολία τὴν πῆρα καὶ φύγαμε ἀπ' τὸν κάβο. Σ' ὅλο τὸ δρόμο ἔκλαιγε καὶ παρακαλοῦσε τὴν Παναγία νὰ σώσῃ τὸν ἀγαπημένο της Προσπαθοῦσα νὰ τὴν παρηγορήσω μὰ σ' ὅτι τῆς ἔλεγα κουνοῦσε μ' ἀπελπισία τὸ κεφάλι της καὶ μουρμούριζε.

—Ἡ θάλασσα εἶναι πειὸ δυνατὴ ἀπὸ μᾶς Μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ τοὺς σώσῃ.

Ὅταν φτάσαμε στὸ λιμάνι τὸ μπουρίνι ἄρχισε νὰ σπάῃ. Ἡ βροχὴ εἶχε σταματήσῃ κι' ὁ ἀέρας ἔπεφτε. Ὁ ἥλιος φάνηκε ἀνάμεσα σὲ δυὸ μαῦρα σύννεφα. Τὸ «Κυρὰ τῆς θάλασσας μπορεῖ νἄχαι σωθῆ

Πῆγα τὴν Ἀννέτα στὸ σπίτι της κι' εἶπα στοὺς δικούς της τί εἶχε συμβῆ Δὲν μποροῦσα νὰ τὸ κρύψω γιατὶ ἡ Ἀννέτα ἦταν σ' ἐλεεινὴ κατάσταση. Ὁ μπάρμπα Γιαννακὸς ἔσκυψε τὸ κεφάλι κι' ἡ κυρὰ Κατερινα ἡ μάννα της τὴν ἀγκάλιασε καὶ κλάψανε κι' οἱ δυὸ μαζὶ Ἔφυγα μὲ βαρειὰ καρδιά.

Ἔπερνε νὰ θαμπώνῃ ὅταν εἶδα τὴν Ἀννέτα νὰ τρέχῃ πρὸς τὸ μουράγιο Μὲ εἶδε καὶ κείνη καὶ μὲ τὸ χέρι της μὲ χαιρέτησε τρέχοντας Τὴν παρακολούθησα μὲ τὰ μάτια Στάθηκε στὴν ἄκρη τοῦ μώλου καὶ μὲ τὰ δυὸ της χέρια χαιρετοῦσε χαρούμενα Τὸ «Κυρὰ τῆς θάλασσας» ἔμπαινε στὸ λιμάνι

ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ὁ ἐν Νικήτῃ κυλινδρόμυλος Χονδρογιώργη καὶ Σιᾶ διαθέτει καθ' ἕκαστον Σάββατον αὐτοκίνητον πρὸς παραλαβὴν σίτου καὶ ἐπιστροφὴν τοῦ ἀλεύρου.

Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἐν Πολυγύρῳ γραφεῖον τοῦ κ. Ἀλεξ. Λιάλιου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Η ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἀνέγνωσα μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὸ ἄρθρον σας «Νὰ ἐνισχυθῇ ἡ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία» Ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ πάλιν ἀπρόκλητος, ὡς φίλος τῆς Χαλκιδικῆς, πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου σας Ἀλλὰ θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε πρῶτον, νὰ ἐπανέλθω εἰς τὴν ἀπὸ 15—9—1959 ἐπιστολήν μου δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν ἀξίαν πάσης τιμῆς ἐφημερίδα σας, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἔγραφον τότε διὰ τὸ ζήτημα τῆς Λαογραφικῆς ἑταιρείας: . 3ον. Δὲν εἶναι ἀρκετόν, ἔγραφον τότε, νὰ ἐπιθυμῶμεν ὅλοι τὴν σύστασιν τῆς Ἑταιρείας καὶ ἡ ἐπιθυμία νὰ περιορισθῇ εἰς μόνην τὴν ἵδρυσιν, ἀλλὰ θὰ πρέπει νὰ ὀργανωθῇ αὕτη ἐπὶ βάσεων σταθερῶν, καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται δύο τινά:

α) Ἡ ἐξεύρεσις χρηματικῶν πόρων σταθερῶν, καὶ ἱκανῶν νὰ χρηματοδοτῶσι τὸ σοβαρότατον τοῦτο ἔργον, καὶ

β) Νὰ εὑρεθῇ τὸ κατάλληλον ἐπιστημονικὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἀφ' οὗ ὀργανωθεῖ εἰς ἐπιτελεῖον, θὰ κατανέμῃ καὶ θὰ διευθύνει τὸ σοβαρὸν τοῦτο ἔργον κλπ. καὶ ἐν συμπεράσματι ἔγραφον: Δὲν ἀπαιτοῦνται μόνον λόγια διὰ τὸ μέγα τοῦτο ἔθνικοφελὲς ἔργον, ἀπαιτεῖται κατ' ἀρχὴν ἡ ἐξεύρεσις χρηματικῶν πόρων σταθερῶν καὶ ἱκανῶν πρὸς ἀντιμετώπισι τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἑταιρείας Βραδύτερον ἡ ἑταιρεία θὰ ἀποκτήσῃ ἴδια εἰσόδημα ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἐκδόσεών της. ἀλλὰ εἶναι βέβαιον ὅτι ποτὲ δὲν θὰ κατορθώσῃ δι' αὐτῶν καὶ μόνον νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ ἔξοδά της, διότι τὰ ἔξοδά της θὰ εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα Ὁ προτεινόμενος ὑφ' ὑμῶν ἔρανος κ Διευθυντά, θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ νομίζω, ὅτ δὲν θὰ κατασταθῇ δυνατὸν νὰ λύσῃ τὸ παρουσιαζόμενον πρόβλημα, ἀφ' ἑνὸς διότι ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀπαιτουμένων εἰς τὴν ἀρχὴν χρημάτων θὰ εἶναι πολὺ βραδεῖα, καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ γίνῃ ὁ ἔρανος μίαν φοραν. Δὲν εἶναι δυνατὸν κἄθε τόσο νὰ κάμνωμεν ἔρανον, ἄλλα καὶ ἡ ἀπόδοσις του, φοβοῦμαι, ὅτι θὰ εἶναι πενιχρά. Πλὴν τῶν διανοουμένων, ὅλος σχεδὸν ὁ ἄλλος κόσμος θὰ κληθῇ νὰ δώσῃ τὴν βοήθειαν του διὰ πρᾶγμα ποὺ δὲν γνωρίζει, δὲν καταλαβαίνει καλὰ τί εἶναι Ἐπιτρέψατέ μου μίαν σύγκρισιν: δὲν εἶναι ἄγαλμα τοῦ Ἀριστοτέλους· ἐκεῖ γνωρίζει ὅτι θὰ κατασκευασθῇ ἕνα ἄγαλμα τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, ἐδῶ ἂν δὲν γίνει ἡ ἀρχὴ τῶν ἐκδόσεων καὶ δὲν καταλάβει ὁ κόσμος περὶ τίνος πρόκειται, πάντοτε θὰ ἀμφιβάλλῃ καὶ θὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του. Διὰ νὰ ἀρχίσῃ, ὅθεν τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον ἀπαιτοῦνται χρήματα. καὶ ὅπως ἐτόνισα πηγὴ χρημάτων σταθερά, ἔστω καὶ μικρᾶς ἀποδόσεως, διότι οἱ πρωτεργάται καὶ οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ συναντήσουν πολλὰς ἀπαγορευτεύσεις καὶ θὰ ἐγκαταλείψουν τὸ ἔργον

Μία μόνιμος κρατικὴ πηγὴ ἀφ' ἑνός, ἀφ' οὗ ἄλλωστε τὸ ἔργον εἶναι ἐθνικὸν καὶ πολλὰ ἔχει νὰ ὠφεληθῇ τὸ Κράτος, καὶ ἀφ' ἑτέρου μόνιμος ἀναγνωρισμὴ ἀναλόγων κονδυλίων ὑφ ὅλων τῶν κοινοτήτων καὶ ὀργανισμῶν δημοσίου δικαίου τῆς Χαλκιδικῆς, εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν θὰ ἔλυε πρὸς τὸ παρὸν τὸ ζήτημα Λέγω πρὸς τὸ παρόν, διότι διὰ τοῦ ποσοῦ αὐτοῦ θὰ ἐπετυγχάνετο ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρίας, ἡ δὲ πέτρα θὰ καθοδήγει διὰ τὸ μέλλον

Καὶ τώρα ἂς ἔλθω εἰς ἕν ἄλλο μέρος τοῦ προβλήματος. Ποία θὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ ἔργου; Ἀπὸ ποῖα ζητήματα πρέπει νὰ ἀρχίσῃ; Θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ ἐκθέσω δι' ὀλίγων τὴν γνώμην μου: Μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἑταιρείας, θὰ πρέπει νὰ γίνῃ ἔναρξις ἐκ τῆς σημερινῆς ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς, τῆς ἱστορίας ἑκάστης πόλεως καὶ χωρίου, δηλαδὴ τί εἶναι σήμερον ἡ Χαλκιδικὴ καὶ πῶς ζῇ, διότι αὐριον θὰ εἶναι παρελθόν. Πρέπει νὰ ἀρχίσωμεν ἀπὸ τὸ παρὸν τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν, καὶ ὄχι μόνον γνωρίζομεν, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ τὸ περιγράψωμεν εἰς βιβλία, ἀλλὰ καὶ διὰ φωτογραφιῶν καὶ μικροφίλμ νὰ ἀποθανατίσωμεν τὴν ζωὴν αὐτῆς. Ἑπομένως ἡ κατεύθυνσις τῶν ὑπευθύνων, κατ' ἐμέ, πρέπει νὰ στραφῇ εἰς τὴν ἀρχὴν πρὸς δύο πράγματα.

α) Τὴν συγκρότησιν συνεργείου ἢ συνεργείων διὰ τὴν περιγραφὴν τῆς ζωῆς σήμερον τῶν πολεων καὶ χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς μετὰ τῆς ἱστορίας ἑνὸς ἑκάστου μικρᾶς ἢ μεγάλης. Νομίζω ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦτο δὲν θὰ εὑρεθοῦν καλύτερα ὄργανα ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους διδασκάλους, ἀφ' οὗ ἐκδοθοῦν πρὸς αὐτοὺς λεπτομερεῖς ὁδηγίαι. Ἀλλὰ ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἕν ἄλλο πρόβλημα. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἔργον τοῦτο θὰ πρέπει οἱ διδάσκαλοι νὰ ἀμειφθοῦν. Ἂν θέλετε νὰ ἔχετε καλὴν καὶ ἐπιμελημένην ἐργασίαν θὰ πρέπει νὰ ἀμείψετε ἀναλόγως τοὺς ἐργάτας αὐτῆς τῆς ἐργασίας. Μὴ ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸν πατριωτισμὸν αὐτῶν καὶ λοιπὰ συνήθη, ὄχι διότι αὐτοὶ στεροῦνται τοιούτου, ἀλλὰ ἡ ζωὴ ἔχει τὰς ἀνάγκας της Ὁ δάσκαλος ὅλην τὴν ἡμέραν κοπιάζει, καὶ ὅλοι γνωρίζομεν τί προσπαθείας καταβάλλει διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὸ βαρὺ ἔργον ποὺ τοῦ ἀνάθεσεν ἡ Πολιτεία Διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὸ ἐπὶ πλέον ἔργον, καὶ μάλιστα τοιοῦτον ἔργον, θὰ πρέπει νὰ θυσιάσῃ κάθε περιθώριον ἀναπαύσεως αὐτοῦ, ἐπομένως πρέπει νὰ πληρωθῇ, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν προσθέτων ἀναγκῶν του. Μὴ τοῦ ἀναθέσετε ἀγγαρειαν διότι θὰ ἀποτύχετε.

β) Την συγκρότησιν φωτογραφικοῦ καὶ κινηματογραφικοῦ συνεργείου, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὰς ὁδηγίας καὶ τὴν ἐπίβλεψιν ἑνὸς ὑπευθύνου, ὁ ὁποῖος θὰ γνωρίζῃ τί θέλει, νὰ ἀπαθανατίσῃ διὰ καταλλήλων φωτογραφιῶν καὶ μικροφίλμ τὴν σημερινὴν Χαλκιδικὴν καὶ τὴν ζωὴν αὐτῆς. Θὰ πρέπει νὰ παρακολουθῆται τὸ συνεργεῖον τοῦτο πρὸς ἀποφυγὴν περιττῶν ἐξόδων

Διὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ τούτου ὑλικοῦ θὰ ἐκδοθοῦν τὰ πρῶτα ἔργα τῆς Ἑταιρείας τὰ ὁποῖα θὰ ἀποτελέσουν καὶ *τὸ κατάλληλον τουριστικὸν ὑλικὸ* διὰ τοὺς ξένους. οἱ ὁποῖοι θὰ καλοῦται νὰ ἐπισκεφθοῦν φυσικὰς καλλονὰς αὐτῆς

Λοιπόν, πρῶτον καὶ κύριον ἔργον: *Ἐξεύρεσις πηγῆς χρήματος καὶ ὀργάνωσις*

Νὰ μὲ συγχωρῆτε διότι πολλὰ εἴπομεν σήμερον Ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθωμεν καὶ πάλιν.

Με φιλικοὺς χαιρετισμοὺς
ΔΗΜ. Δ ΖΑΓΚΛΗΣ
ὑποστράτηγος ἐ. ἀ.

ΚΛΙΝΙΚΗ
ΛΥΣΙΜΑΧΟΥ ΓΡ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΥ
ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ
Γίνονται δεκτοὶ ἀσθενεῖς ἀνασφάλιστοι καὶ ἠσφαλισμένοι. ΤΕΒΕ, ΙΚΑ, Ταμείων Μεταλλευτῶν, ΣΕΚ. ΤΑΚΕ, Δημόσιοι Ὑπάλληλοι ΟΤΕ, κ.λ.π. Ταμείων.
ΓΩΝΙΑ: ΠΛΑΤΩΝΟΣ 1 — ΕΓΝΑΤΙΑΣ 71—ΤΗΛ. 79 221
(Παραπλεύρως Πρακτ. Λεωφορείων Πολυγύρου Χαλ)κῆς)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΜΗΝΑΣ Ι. ΒΕΡΓΗΣ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Ἐπὶ 5ετίαν μετεκπαιδευθεὶς ἐν Ἀγγλίᾳ
Ὁδὸς Παύλου Μελᾶ 2
(Πλατεῖα Λευκοῦ Πύργου)
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΕΧΕΤΑΙ 12—2 καὶ 4—8
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 22—637

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΑΓΙΟΜΑΜΙΤΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Διευθυντὴς Κλινικῆς Ν Σ.Α.
Ἐγνατίας 104 Τηλ. 72 403
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΞΕΝΟΦ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ
ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 Τηλ. 24.532
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

ΘΥΜΟΥΜΑΙ

Θυμοῦμαι πῶς μ' ἀντίκρυσες [τὴν πρώτη
φορὰ ταράζοντάς μου τὴν καρ [διά
δέ σου ἀνθοῦσε στὴν ὄψη ἡ [πρώτη νιότη,
δὲ φάνταζε ἡ περίφανη ὀμορ [φιά,
μὰ κάποια κρύφια λάμποζε [ὡραιότη
καθρεφτισμένη σὲ ἁπαλὴ μα- [τιά.
Ἔνιωσα: ἐμπρὸς μου σ' εἶχε [ἡ Μοίρα στείλη
σὰν ἕνα ἀργὰ φτασμένο θεῖο [Ἀπρίλη.

Καὶ κοντάσου περάσαν τόσα [χρόνια,
εὐτυχισμένα πῶς νὰ μὴν τὰ [πῶ;
Ἂν εἶναι ἡ ἀγάπη ἀδάλωτη [κ' ἡ ὁμόνοια
τὸ βαθὺ τους σὺ μ' ἔμαθες [σκοπό.
Ἂν ἡ ζωὴ εἶναι ἀσταμάτητη [κι' αἰώνια,
τὸν πιὸ ὄμορφο τῆς χάρισες [καρπό.
Ὤ!.. μιὰ ματιὰ σου μόνο ἡ [συγχασμένη
πόση μέσα μου ἀντάρα δὲ [σωπαίνει!

Κ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΔΥΟ ΑΓΑΠΕΣ

Σᾶς ἔτυχε ποτὲ νὰ ἔχετε δυὸ ἀγάπες συγχρόνως; Μερικοὶ θὰ γελάσουν εἰρωνικὰ σ' αὐτή μου τὴν ἐρώτησι καὶ ἄλλοι θὰ κουνήσουν μὲ οἶκτο τὸ κεφάλι τους σαρκάζοντας: «Τὶ μεγάλη καρδιά!».

Καὶ ὅμως.. δυὸ ἀγάπες τόσο ὅμοιες καὶ τόσο διαφορετικὲς κρατοῦν ἀλυσόδεση καιρὸ τώρα τὴν ψυχή μου. Ἡ πρώτη μοῦ φέρνει τόσο γλυκὰ ὄνειρα... τόσες λαχτάρες καὶ ἡ ἄλλη μὲ κάνει νὰ νοιώθω ἕνα ἀνεξήγητον φόβον σ' ὅλον μου τὸ εἶναι Ἡ πρώτη μὲ κάνει να νοσταλγῶ τὶς μεγάλες θυσίες τῆς ζωῆς, τὰ μεγάλα ἰδανικὰ καὶ ἡ ἄλλη φουσκώνει τὴν ψυχή μου μ' ἕνα ἄγραστο πόθο, νὰ ριχτῶ ἀσυλλόγιστα στὸν κίνδυνο τοῦ ἀπηγορευμένου.

Δυὸ ἀγάπες.. Δυο ἀγάπες μεγάλες σᾶν τὶς γραμμὲς τοῦ ἀπείρου γεμίζουν την ψυχή μου σὲ κάθ

"ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ,,
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79 025
ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Δ.Ε.Ε.Τ.Θ.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν	δρχ. 60
Δήμων καὶ Κοινοτ.	» 150
Νομικῶν προσώπων	» 150
Τραπεζῶν Ἑταιριῶν	» 500
Ἐξωτερικοῦ (ἀεροπορικῶς)	δολλάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
Γενικὰ ζητήματα δωρεάν. Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί τὸ χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται
Ὑπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΤΟ ΟΡΓΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Τοῦ κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΖΑΓΚΛΗ Ὑποστρατήγου ἐ. ἀ.

(--2ον ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ—)

α) Τὸ ζεῦγος ἦτο ἐγκατεστημένον ἐκεῖ κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τὸ ὁποῖον παρεχώρησεν εἰς αὐτὸ καὶ τὸν Πύργον. β) Ἡ μὲν σύζυγος ἠσχολεῖτο μὲ τὴν ταπητουργίαν, ὁ δὲ σύζυγος τὸν περισσότερον χρόνον τῆς ἡμέρας ἔμενε ἐντὸς τοῦ Πύργου τὴν δὲ νύκτα ἔπασχε ἀπὸ ἀγρυπνίαν! καὶ ἔκαμνε περιπάτους ἔξω τοῦ χωρίου. γ) Κάποτε κάποιος ἀξιωματικὸς τῆς χωροφυλακῆς ἐπεχείρησε νὰ βάλῃ τὴν μύτη του πρὸς διερεύνησιν τῶν περὶ τὸν Πύργον τεκταινομένων, ἐπαρατηρήθη ὑπὸ τῶν προϊσταμένων του, καὶ ἔπαυσε νὰ ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζεῦγος τῶν "Αγγλων. Τὸ συμπέρασμά μου ἦτο ὅτι τὸ ζεῦγος τοῦτο ἐνήργει συστηματικὴν ἀρχαιοκαπηλείαν καὶ εἰς τὸ "Αγιον "Ορος καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Χαλκιδικήν, ἰδίᾳ εἰς τὴν βόρειον ταύτην Οἰτάπητες ἀπετέλουν ὄχι μόνον τὸ πρόσχημα ἀλλὰ καὶ τὸ ἀσφαλὲς μέσον διοχετεύσεως τῶν προϊόντων τῆς ἀρχαιοκαπηλείας εἰς τὸ ἐξωτερικό. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα καὶ τὰς ὑπονοίας μου ἀνέφερα εἰς ὅλην τὴν κρίσιν τὴν ἱεραρχίαν Νομάρχην, Διευθυντὴν Νομαρχίας, Διοικητὴν Χωροφυλακῆς κλπ οἱ ὁποῖοι μοὶ ἀπήντησαν ὅτι τὸ ζεῦγος ἦτο ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν Φοβοῦμαι ὅτι κάποτε εἰς τὸ παρελθὸν νὰ ἐδόθη μία ἄδεια ἐγκαταστάσεως τοῦ ζεύγους ἐκεῖ διὰ τὸν Α ἢ Β λόγον ὁπότε οὗτοι ἐδημιουργήθησαν ἐκεῖ, καὶ διὰ νὰ περνοῦν τὴν ὥρα τοῦ ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἀρχαιολογίαν καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ὠφελήματα. Καὶ μετὰ τὸ θάνατο τοῦ "Αγγλου ἡ σύζυγός του παρέμεινεν ἐκεῖ συνεχίζουσα τὸ θεάρεστον ἔργον αὐτῆς "Ολοι οἱ Βρεταννοὶ οἱ διερχόμενοι διὰ τῆς Βορείου Χαλκιδικῆς δὲν παρέλειπον νὰ ἔχουν ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Πύργον. Τέλος κατωρθώθη ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτῆς, διὰ τῆς ἀπιθάνου ὁδοῦ τὴν παράλειψιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐργατικῶν νομῶν, διὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐργασιας Βορείου Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον εἶχον ἐνημερώσει ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου

3) Τὸ 1953, δηλαδὴ τὸ προηγούμενον ἔτος τῆς ἐκεῖ ἀφίξεώς μου, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν Βόρειον Χαλκιδικήν, ἕνας "Αγγλος 35ετὴς περίπου μὲ ξανθὸν γένειον, μικρὸς τὸ ἀνάστημα, ὁ ὁποῖος, ἔλεγεν ἑαυτὸν καθηγητὴν τῆς Ρωμαϊκῆς καὶ ἑλληνικῆς ἱστορίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἐδιμβούργου, γνώστης τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης, καὶ ὁ ὁποῖος, ὡς τοιαῦτα χιστον εἰς ἐμὲ εἶπεν, ἠσχολεῖτο μὲ τὴν συγγραφὴν τῆς ἀρχαίας ἱστορίας τῆς βορείου Χαλκιδικῆς καὶ δὴ τῶν πόλεων Αργίλου, Σταγείρου, καὶ Ἀκάνθου κλπ Ὁ νέος οὗτος ἔλεγεν ὅτι ὀνομάζε ο Καντοῦ. Ἡ ἐντύπωσις εἰς τὸ Στρατώνιον ἦτο ὅτι οὗτος ἦτο ἀρχαιοκάπηλος, καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκεῖ ἀφίξεώς του ἐφρόντισε νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ πρόσωπα τὰ ὁποῖα ἐγνώριζον λεπτομερῶς τὴν περιοχήν, ὡς βοσκούς, καὶ κυνηγούς. Εἰς ἄθε χωρίον τῆς περιοχῆς συνεδέθη μὲ ἕνον μετὰ τοῦ ὁποίου διετήρη καὶ ἀλληλογραφίαν κατὰ τὸν χειμῶνα, οὕτω ἀπελέσαν ἕνα πλῆρες δίκτυον πληροφοριοδοτῶν ἴσως καὶ ἀρχαιοκαπήλων Εἰς τὸ Στρατώνιον εἶχεν εὕρῃ ἕνα νέον πολὺ ἔξυπνον πρώην χοιροβοσκὸν καὶ ἐταγελματίαν κυνηγόν, ὡς καὶ ὁ πατήρ του, καὶ ὁποῖος τὸ 1954 εἶχεν ἐξελιχθῆ εἰς καλὸ τεχνίτην καὶ βραδύτερον εἰς χειριστὴν ἐκσκαφέως, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμοῦμαι σήμερα "Οταν ἐπληροφορήθην αὐτὰ καὶ ὅτι ὁ Καντοῦ κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1953 εἶχεν ἐπισκεφθεῖ ὅλην τὴν βορειον Χαλκιδικὴν ἀπὸ τοῦ νῦν χωρίου Ὀλυμπιάδος ἔνθα εἰς τὴν ἀρχαιότητα εὑρίσκετο ὁ λιμὴν τῆς Σταγείρου Καπρος, μέχρι τῆς ἀρχαίας Ἀκάνθου (νῦν Ἱεριοσσοῦ), τὸν ἐκάλεσα καὶ προσεπάθησα διὰ ἠπίου τρόπου νὰ πληροφορηθῶ τί γνωρίζει διὰ τὴν περιοχὴν καὶ τὰς σχέσεις του μὲ τὸν Καντοῦ Μὲ ἐπληροφόρησε περὶ εὑρέσεως ἀρχαίων ἀντικειμένων κατὰ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς καὶ κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν χαρακωμάτων ὑπὸ τῶν Βουλγάρων εἰς τὴν περιοχὴν Στρατωνίου, ἐπίσης ὅτι καὶ αὐτὸς εἶχεν ἀνεύρει μερικὰ ἐξ αὐτῶν, ἔφερε δὲ καὶ εἰς ἐμὲ ἕν μικρὸν μελανόχρουν ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον ὅταν τὸ ἐπέδειξα εἰς τὸν Καθηγητὴν τῆς ἀρχαιολογίας τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκη κ. Μπακαλάκην κατά τινα ἐκεῖ ἐπίσκεψίν του, μοὶ εἶπεν ὅτι τοῦτο ἦτο τοῦ Δ' αἰῶνος π. Χ. Αὐτὸς δὲ μοὶ εἶπε ἐπὶ πλέον τὸν σύνδεσμόν του μὲ τὸν Καντοῦ καὶ τὴν ἐπίσκεψίν του μετ' αὐτοῦ εἰς διαφόρους ἀρχαιολογικοὺς χώρους Οὐδὲν ἔτερον ἠθέλησε νὰ μοὶ ἀποκαλύψῃ Τὸ συμπέρασμά μου ἦτο ὅτι καὶ ὁ ἐν λόγῳ Καντοῦ ἦτο ἀρχαιοκάπηλος διότι τὰ ἑπόμενα ἔτη ποὺ ἐπεσκέφθη τὴν περιοχήν, ὁ μὲν 1954 μόνος του τὸ δὲ 1955 μὲ ἀ τῆς συζύγου του καὶ ἑνὸς δικηγόρου ἐκ Λονδίνου, ὡς ὁ ἴδιος μοὶ εἶπεν, ἀπέφυγε συστηματικῶς νὰ μὲ ἐπισκεφθῆ εἰς τὸ γραφεῖον μου ὅπου τὸν προσεκάλεσα διὰ τὸν περιποιηθῶ ἀλλὰ καὶ τοι μοὶ τὸ ὑπεσχέθη ἀλλὰ καὶ τὰς δύο φορὰς ἐφρόντισε νὰ ἀναχωρήσῃ λίαν πρωὶ ἐκ Στρατωνίου διὰ τὸν Πύργον τῆς Οὐρανοπόλεως χωρὶς νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ πάλιν τοὺς ἀχαιολογικοὺς χώρους, ὡς μὲ ἐπληροφόρησαν οἱ κατὰ τόπου σταθμάρχαι χωροφυλακῆς τοὺς ὁποίους εἶχον ἐνημέρωσῃ σχετικῶς Οὗτος ἐπεριορίσθη νὰ συναντηθῇ μὲ τοὺς πράκτοράς του οἱ ὁποῖοι τὸν ἐνημέρωσαν φαίνεται περὶ ἐμοῦ, καὶ ἠρκέσθη νὰ περισυλλέξῃ τὰ ὅσα αὐτοὶ ἐφρόντισαν νὰ συγκεν ρώσουν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους Τὸ 1954 ἐπωλήθη καὶ ἡ πλοὶξ τῆς «ΛΣΣΑΣ» ὡς καὶ ἄλλα εὑρήματα, ὡς δὲ ἐπληροφορήθην καὶ ἐκ Στρατονίκης εἶχε φορτωθῇ ἐπὶ τοῦ λεωφορείου τεμάχιον ἀγάλματος ἢ ἐπίτυμβιον ἀναγλύφου πλακὸς χωρὶς κανεὶς νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τοῦτο. "Οταν μεταβάς δι' ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Πολύγυρον ἀ έφερα αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὸς ὑποψίας μου εἰς τὸν τότε Διευθυντὴν τῆς Νομαρχία, μοῦ εἶπεν ὅτι καὶ διαὐτὸν εἶχον ἐπίσημον διαταγὴν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, νομίζω, ὅπως τῷ παρασχεθῇ πᾶσα εὐκολία, καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύναντο νὰ κάμουν τίπτε οὔτε τοὺς τεραστίους γυλιοὺς αὐτῶν νὰ ἐρευνήσουν τὰ ὄργανα τῆς χωροφυλακῆς, Βλέπετε ὅτι καὶ ἐδῶ, ὡς καταφύγιον ὑπῆρξεν ὁ Πύργος τῆς Οὐρανοπόλεως. Δὲν γνωρίζω ἄν τὸ ἐνδιαφέρον μου μὲ ἔκαμε ὥστε νὰ βλέπω παντοῦ ἀρχαιοκαπήλους ἀλλὰ πιστεύω εἰ τα ἀνωτέρω τὰ ὁποῖα ἐξέθεσα

Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν τὰ πάντα εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ οἱουδήποτε ἀρχαιοκατήλου, κανεὶς δὲν θὰ τὸν ἐνοχλήσῃ τοὐναντίον θὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀφ' ὗ εἰσπράξει μικρὸν ποσόν, πρᾶγμα ὁ ὁποῖον δὲν θὰ ἔπραττε ἄν τὸ Κράτος δὲν ἔδειχνε τόσην ἀδιαφορίαν. Εἰς τὴν Χαλκιδικὴν οὐδεμία ἀνασκαφικὴ ἐργασία ἐγένετο, πλὴν τῆς γενομένης τὸ 1928 καὶ 1931 εἰς τὴν θέσιν της ἀρχαίας Ὀλύνθου ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ καθηγητοῦ DAVID ROBINSON ἔτοτε οὐδὲν ἐγένετο, ἀ πάντα ἀφέθησαν εἰς τὴν τύχην. Ἂν αἱ πληροφορίαι μου εἶναι ἀληθεῖς, εἰς τὴν ἀρχαίαν Στάγειρον πρὸ ἐτῶν εὑρέθη ἔνκρανος χρυσοῦν μετ' ἄλλων ἀντικειμένων πρὸ' ἀρχαιοκαπήλων καὶ ἐπωλήθη ὡς συνήθως. Τὰ ἐμφανῆ καταλοιπα φρουρίων, θεάτρων κλπ καταστρέφονται καὶ μεταβάλλονται εἰς οἰκοδομήσιμον ὑλικὸν (Βλέπε φρούριον, τῆς Ἀκάνθου, φρούριον τῆς Τορώνης, θέατρον ἢ στάδιο τῆς Σκιώνης ἐρείπια Κασσανδρείας κλπ). Οἱ χωρικοὶ εἰς τὸν χῶρον τῆ Ποτιδαίας (Κασσανδρείας) κατὰ τὸ ὄργωμα τῶν χωραφιῶν τους παντα καὶ κᾶτι εὑρίσκουν. Ὁ διδάσκαλος τοῦ χωρίου ὅταν τὸν ἐπεσκέφθην κάποτε προ ειμένου νὰ μελετήσω τὴν τομὴν τοῦ πορθμοῦ τῆς Ποτιδαίας, μοῦ ἔλεγε πολλὰ ἐπὶ τοῦ ζητήματος εἶχε δὲ κατορθώσει νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὸ σχολεῖον μερικὰ τεμάχια μαρμάρινα καὶ μιαν συλλογὴν νομισμάτων Πολλὰ θὰ εἶχον προσφέρει οἱ διδάσκαλοι τῶν χωρ ων ἐὰν καταλλήλως εἶχον ἐκπαιδευθεῖ καὶ κατατοπισθεῖ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου, προσετίθετο δὲ ἕν ἀρχαιολογικὸν ἐπίδομα εἰς τὸν γλίσχρον μισθὸν των "Ολοι θὰ ἐγίνοντο ἀρχαιολόγοι καὶ τὸ κράτος εἶχε πολλὰ νὰ ὠφεληθῇ Εἰς κάθε βῆμα του δύναται νὰ ἀνεύρῃ κανεὶς καὶ κᾶτι Εἰς τὰ Μεταλλεῖα Κασσάνδρας πρὸ ἐτῶν ἀνευρέθη ἄρτιος ἰάφος κεραμοσκεπὴς ὁ ὁποῖος καταστράφη. Κατὰ τὴν κατοχὴν ὅταν διεπλατύνετο ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἡ ὁδὸς Ἀρναία Στανὸς—Ἀπολλωνία, ἀνευρέθησαν κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν πολλοὶ κεραμοσκεπεῖς τάφοι οἱ ὁποῖοι κατεστράφησαν Δυτικῶς τοῦ λόφου "Αγιος Ἠλίας ὅπου τοποθετεῖται ἡ ἀρχαία "Αρνη ὑπάρχει ἀρχαῖον νεκροταφεῖον τὸ ὁποῖον λεηλατεῖται. Εἰς τὴν Μεγάλην Παναγίαν ὑπάρχουν δύο νομίζω μαρμάρινοι λάρνακες ἐνεπίγραφοι ἄγνωστον πῶς ἐκεῖ εὑρεθεῖσαι Παρὰ τὸ χωρίου Γομάτι σημειοῦνται ἀρχαῖα ἐρείπια, ἀνήκοντα εἰς ἄγνωστον πόλιν μὴ ἀναφερομένην Τέλος εἰς τὸ χωρίον Στρατωνίον, ὅπου ὑπάρχουν ὑπολείμματα τειχῶν, ὅπου μετὰ τὰς βροχὰς πολλοὶ προστρέχουν εἰς τὸ ἀρχαῖον λιμανάκι τῆς πόλεως Στρατονίκης, διὰ νὰ εὕρουν κᾶτι ἀρχαῖον. ὅπου κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονήν μου λόγῳ τῆς διαβρώσεως τοῦ λόφου, ἔθα πιθανῶς ἡ ἀκρόπολις τῆς πόλεως, ἐνεφανίσθη εἷς τετραγωνικὸς τάφος, διὰ τὸν ὁποῖον οὐδεὶς τῶν ἁρμοδίων ἐνδιεφέρθη

Εὐχόμεθα καὶ ἐλπίζομεν διὰ τῶν νέων μέτρων τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, νὰ τεθῇ ἕνας φραγμὸς εἰς τὴν ἀρχαιοκαπηλειαν, νὰ γίνουν ἀνασκαφαὶ καὶ νὰ ἔλθουν εἰς φῶς τὰ ὑπολειωθέντα τεκμήρια τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ "Οσον δὲ δι' ἡμᾶς νομίζομεν ὅτι ἐπράξαμεν τὸ καθῆκον μας ὡς "Ελληνα καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου αὐτοῦ, καίτοι μὴ καταγώμενοι ἐκεῖθεν Σᾶς ἀποσέλλομεν ἀντίτυπον φύλλου τῆς τοπικῆς ἐφημερίδος «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆ» εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν καλωσύνην ἡ ἐφημερὶς νὰ γράψῃ ἀποχαιρετιστήριον ἄρθρον, ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσῃ μου ἐκεῖθεν.

Μὲ φιλικοὺς χαιρετισμοὺς
ΔΗΜ Δ ΖΑΓΚΛΗΣ
ὑποστράτηγος ἐ. ἀ.

ΑΥΞΑΝΟΥΝ ΟΙ ΕΞΑΓΩΓΕΣ ΟΤΑΝ ΒΕΛΤΙΟΥΤΑΙ Η ΠΟΙΟΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ Φεβρουάριος— Μαθαίνουμε ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη ὅτι τὸ 1960 τὰ ἑλληνικὰ σῦκα ἔτυχαν ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸ ἀμερικανικὸ κοινὸ καὶ διοχετεύτηκαν πολὺ εὔκολα στὴν ἀμερικανικὴ ἀγορὰ σὲ τιμὲς ἱκανοποιητικές Ἐνῶ τὸ 1959 οἱ ἐξαγωγὲς Ἑλληνικῶν σύκων πρὸς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀνήρχοντο σὲ 1 118 τόννους, τὸ 1960 ἔφθασαν τοὺς 1.450 τόννους

Συγχρόνως ἐπετεύχθησαν τιμὲς κατὰ 12 ο/ο ἀνώτερες. Παρὰ τὴν μεγαλύτερη προσφορὰ σύκων, οἱ τιμὲς σταθεροποιήθηκαν στὰ 12μισυ σέντς τὴ λίμπραν, ἐνῶ στὸ παρελθὸν ἐκυμαίνοντο γύρω στὰ 11 σέντς

Σὲ τὶ πρέπει νὰ ἀποδώσουμε τὴν αὔξηση αὐτὴ τῶν ἐξαγωγῶν σύκων μὲ αὐξημένες μάλλιστα τιμές;

Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος λόγος αὐξήσεως τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἡ βελτίωση τῆς ποιότητος. Πράγματι γιὰ πρώτη φορὰ ἡ ἀμερικανικὴ ὑπηρεσία ποὺ ἐλέγχει τὴν ποιότητα τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων δὲν βρέθηκε στὴν ἀνάγκη ν' ἀπορρίψῃ ποσότητες ἑλληνικῶν σύκων λόγω ἀκαταλλήλου ποιότητος Αντιθέτως μάλλιστα, διεπίστωσε τὴν μεγάλη πρόοδο ποὺ πραγματοποιήθηκε στὸν τομέα τῆς ἐπεξεργασίας τους.

Αὐτὴ ἡ ποιοτικὴ βελτίωση μέχρι ἐξαφανίσεως τοῦ ποσοστοῦ ἀπορρίψεως ἀποτελεῖ ἀξιόλογο ἐπίτευγμα, ἰδίως ἂν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι παλαιότερα 40 νὲ 55 ο/ο τῶν σύκων μας ἀπερρίπτοντο ἀπὸ τὶς ἀμερικανικὲς ἀρχὲς ὡς ποιοτικῶς ἀκατάλληλα.

Κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τὸ ποσοστὸ εἶχε πέσει στὰ 40 ο/ο καὶ τώρα, χάρις στὰ μέτρα ποὺ ἐλήφθησαν ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία ὡς καὶ ἀπὸ τὸ Κράτος, οὐδεμία ποσότης ἑλληνικῶν σύκων ἀπορρίπτεται

Σοβαρώτατες ἐξαγωγὲς ἔγιναν ἀκόμη καὶ στὴν Δυτικὴ Γερμανία, στὴν Αὐστρία, στὴν Ἑλβετία, στὴν Γαλλία καὶ σὲ Ἀνατολικὲς χῶρες. Ἐπὶ συνολικῆ παραγωγῆς σύκων 27 000 τόννων ἐξάγονται περίπου 16 000 τόννοι Ἡ αὔξηση ὅμω ποὺ σημειώθηκε κατὰ τὸ 1960 στὶς ἐξαγωγὲς μας πρὸς τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀποδεικνύει ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμη σημαντικὰ περιθώρια διευρύνσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας, ἐφ' ὅσον βελτιωθῇ ἀκόμη περισσότερο ἡ ποιότης τῶν ἐξαγομένων προϊόντων

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΕΡΙΣΣΟΥ Η "ΑΚΑΝΘΟΣ,,

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ ἐφετεινὸς ἀποκριάτικος χορός, τὸν ὁποῖον διωργάνωσεν εἰς τὸ οἰκογενειακὸν κέντρον Θεοδώρου Ἀϊβατζιδοῦ ὁ Μουσικογυμναστικὸς Σύλλογος Ἱεριοσσοῦ «Η ΑΚΑΝΘΟΣ»

Ἀπὸ ἑνωρὶς ἤρχισεν ἡ προσέλευσις τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου καὶ τῶν λοιπῶν κεκλημένων, τοῦ ὁποίους ἀτεδέχοντο μετ' εὐγενείας καὶ ἐγκαρδιότητος τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου, φροντίζοντα διὰ τὴν ὁδήγησίν των εἰς θέσεις ἄνετον διασκεδαζούσας παραμονὴν καὶ εὐχάριστον τὴν συμμετοχήν των εἰς τὴν γενικὴν διασκέδασιν

Ἡ διακοσμησις τῆς αἰθούσης, ὀφειλομένη εἰς τὰς φροντίδας καὶ κολαισθησίαν τῶν δεσποινίων Μαρίκας Σφυριστοῦ, Εἰρήνης Λεμπιδι, Μαρίκας Σακελλαρίου, αἵτινες εὐγενῶς ἀνέλαβον ταύτην. ἦτο θαυμασία καὶ συνέβαλε κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἀποκρηάτικης καὶ ἐσπερίδος διὰ τὴν ὁποίαν καὶ εἶναι ὀφειλαὶ ἄξιαι συγχαρητηρίων.

Ὁ χορὸς ἤνοιξε μὲ τὸν παραδοσιακὸν «Κολαματιανό», τὸν ὁποῖον ἔσυρε, τιμῆς ἕνεκεν, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Περικλῆς Βεργίνης ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μανδολινάτας τοῦ Συλλόγου

Τὸ κέφι δὲν ἄργησε νὰ γενικευθῇ. Ἡ εὐθυμία ἐγέμισε τὶς καρδιὲς ὅλων, οἱ ὁποῖοι διεσκέδαζον μεθ' εὐγενῶν, ἄλλα ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων.

Θαυμασία ὑπῆρξεν ἡ ἐμφανισις τῆς μικτῆς χορωδίας τοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἰωάν Τσιριγώτη Χωρὶς εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ καὶ τὰς μελωδικωτάτας φωνὰς τῶν ἀποτελουσῶν τὴν χορωδίαν δεσποινίδων, Εὐγ. Λαγόνεζιου, Μαρίκας Σφυριστοῦ, Σούλας Μαρινου, Μαρίκας Σακελλαρίου Β. Λιλίου, Ἀσημ. Μαλὲ καὶ ἀπὸ τοὺς Κους Χ. Σακελλαρίου, Γ. Παπακωσταντίνου, Ἀ Γιαννάκην. Σ. Θωμᾶν, Α Λαγόντζο, Γ. Τζίτζιο Α. Σφυριστὸν καὶ Α. Γκούτζιου, ἐψάλησαν λίαν ἐπιτυχῶς κανταδες καὶ παλαιὰ τραγούδια τῆς Ἱεριοσσοῦ.

Ἀξιοσημείωτον ἐπίσης ὑπῆρξε καὶ ἡ ἐμφάνισις τοῦ Τρίο Γιαννη, τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσεν ἐξαιρετικὸν ποτ—πουρὶ ἀπὸ Ἑλληνικὰ καὶ ξένα τραγούδια.

Ἡ χορευτικὴ ἔλεισε μὲ Βιενέζικα βάλς καὶ Ἄργε τινὰ ταγκὸ τὰ ὁποῖα εὐγενῶς ἐξετέλεσε τὸ ζεῦγος τῶν κ.κ Εὐαγγ Διάπτση τῆ συνοδεία χαβάγιας, περὶ τὸ μεσονύκτιον.

Εἰς τὸ Δ.Σ τοῦ Συλλόγου ἀξίζει κάθε ἔπαινος, διὰ τὰς φροντίδας του, χάρις εἰς τὰς ὁποίας οἱ μετασχόντες εἰς τὸν χορὸν ἐπέρασιν μίαν ἀλησμόνηδον, ὡραίαν καὶ εὔθυμον βραδυάν.

Μεταξὺ τῶν μετασχόντων διεκρίναμεν τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητος κ Περικλῆν Βεργίνην, τὸν ταγματάρχην τῶν Τ.Ε.Α κ. Ἀντ. Σουλτανήγκαν, τὸν Ἀνθυπολοχαγὸν κ. Ἰωάννην Χυσάπην μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ ἐξαδέλφης του, τὸν ἐπόπτην ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας κ. Νικ. Καράμπελον, τὸν ἰατρὸν κ. Ἀθανάσιον Μαρῖνον, τὸν κ. Ἰ. Λεμπίδα μετὰ τῆς θυγατρός του, ὁ κ. Κυριάκος Πολυδωράκης, ὁ κ. Ν. Ἀϊβαζίδης, ὁ κ. Θ. Γκατζιώνης μετὰ τῆς μνηστῆς του, ὁ κ. Γ. Χονδρογιάννης, ὁ κ Ι. Παντελῆς, ὁ κ. Ν. Πασχαλίδης μετὰ τῶν δίδων Φιλιὼς καὶ Μαρίας, ὁ κ. Χ. Σακελλαρίου μετὰ τῶν δίδων Μαρίκας καὶ Ρούλας, ὁ κ. Α. Ἀποστολίδης μετὰ τῆς ἐξαδέλφης του Βαΐτσας ὁ κ Ι. Ἀβαζίδης μετὰ τῆς ἐξαδέλφης του Μαρίκας, ὁ κ. Β. Γκατζιώνης μετὰ τῆς ἐξαδέλφης του Βασῶς, ὁ κ Ἰ. Μαρῖνος μετὰ τῆς ἐξαδέλφης του Μαρίκας, ὁ κ Ἰ Κεφαλᾶς μετὰ τῆς ἐξαδέλφης του Βιργινίας, ὁ κ Ἰ. Ἀϊβαζίδης μετὰ τῆς ἀδελφῆ του Θεοδούλας ὁ κ. Νικ. Κούλιας μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Στέλλας. ὁ κ Αστ. Μπουτῆς μετὰ τῆς ἐξαδελφῆς του Κατινας, ὁ κ. Α Χοιστοδούλου μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Γαρουφαλιᾶ, ὁ κ. Ἀ. Δάνης μετὰ τῆς μνηστῆς του, ὁ κ Ἀ Στούνης μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἐλευθίτσας, ὁ κ. Δημ. Χασάπης, ὁ κ Αστ. Μπλὲς μετὰ τῆς ἀδελφῆς του Ἀσημήνας ὁ κ Χ. Πάπας, οἱ κ.κ Ντάνος, Ἀμπαρᾶς Βλόχος, Μαραγγός, καὶ πολλοὺς ἄλλους τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα μᾶς διαφεύγουν.

Γ. Θ ΤΕΡΤΙΛΙΝΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ἐξεδόθη τὸ 25ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «ΣΗΜΕΡΑ» μὲ ποικίλην ὡς πάντοτε ἐκλεκτὴν ἐκλαϊκευμένην ἐπιστημονικήν, ἐγκυκλοπαιδικὴν καὶ ἄλλην λογοτεχνικὴν ὕλην Μεταξὺ τῶν περιεχομένων τὸ ἄρθρα καὶ αἱ μελέται: τὸ πολὺ φαγητὸν καὶ τὸ ἧπαρ. «Οἱ αὐτοδιδακτοι μεγαλοφυεῖς» «ἡ ψυχολογία τῶν καλυτέρων συντρόφων τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ σκύλου καὶ τῆς γάτας». «Τί εἶναι μία πριμαντόνα». «Χίος ἀληθινὴ πρωτοπόρος, εἰς τὸ ναυτικὸν θαῦμα τῆς Ἑλλάδος» τοῦ κ Ἀνδρέα Γ. Λαιμοῦ «Σαμοθράκη, ἕνα διαμάντι τοῦ θρακικοῦ πόντου» τοῦ καθηγητοῦ, κ. Δ Β. Χατζηφιλιππίδη «Ὁ Γκρέκο στὴν Ἱσπανία». «Τὰ ἔθιμα τῆς ἀποκρηᾶς», τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου κ Γ Α Μέγα, «Ὁ πατέρας μου δὲν ἦταν δειλὸς» ἀπὸ τὶς ἀληθινὲς ἱστορίες τῆς ζωῆς κ.λ.π.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ σχολικὴ ἐφορεία Πορταρᾶς διακηρύττει ὅτι ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν κατασκευὴν τριάκοντα (30) σιδηρῶν ὑαλοστασίων, προϋπολογισμοῦ 45 000 δραχμῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς διεξαχθήσεται τὴν 12ην Μαρτίου 1961 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π.μ. ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ Πορταρᾶς. Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι καὶ ἐμπειροτέχναι ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος.

Ἡ μελέτη καὶ οἱ ὅροι συμμετοχῆς εὑρίσκονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ σχολείου

Ἐν Πορταριᾷ τῇ 28—2—1961
Ὁ πρόεδρος τῆς σχολ ἐφορείας
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΤΣΑΡΟΥΧΑΣ

ΓΕΝΙΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΑΙ
ΕΘΝΙΚΗ
«ΜΟΡΦΟΥΛΑ»
ΕΔΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:	ΛΑΜΙΑ:	ΑΘΗΝΑΙ:
Πλατ. Ἐλευθερίας	Γραφ. Μεταφορῶν	ΜΑΚΕΔΟΝΟΘΡΑΚΙΚΗ
	ΛΑΜΙΑΚΗ	
Κολαποθάκη 9	Ἁγ Νικολάου 8	Ἑρμοῦ 110
ΤΗΛ. 71—154	ΤΗΛ, 4—55	ΤΗΛ. 22—531

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ—ΤΑΞΙΣ—ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΟΡΓΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΕΙΑΣ

Ὁ αἰδεσιμώτατος Ἀθ. Παπαγεωργίου ἐκ Πυργαδικείων εἰς ἀπάντησιν τῶν εἰς αὐτὸν ἀναφερομένων ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ζάγκλη, μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι δημοσιευομένην ἐπιστολήν.

Κε Διευθυντά,

Ἔχων ὑπ' ὄψει τὰ ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου ἀναγραφόμενα, καθ' ἃ εἰς τὴν περιφέρειαν Πλανῶν—Ἁγίου Προδρόμου ὑπῆρχε ἡ πόλις ΑΣΣΑ, ἡ ὁποία ἐλεηλατήθη ὑπὸ τοῦ Ξέρξου ἐσχημάτισα τὴν γνώμην, ὅτι τὰ Πυργαδίκια ἦσαν τὸ ἐπίνειον τῆς πόλεως ταύτης. Τὴν γνώμην μου ταύτην ἀπέδειξεν ὀρθὴν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ συμπλέγματος διατρήτων γραμμάτων, σχηματιζόντων τὴν λέξιν ΑΣΣΑ, οὐχὶ ὅμως ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, ἀλλ' ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Ναοῦ.

Ὅτε, κατὰ τὸ ἔτος 1947 ἐξεπατρίσθημεν, τὸ ἀνωτέρω σύμπλεγμα, ὡ. καὶ μίαν προτομὴν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου ἔκρυψα εἰς ἀσφαλές, κατ' ἐμὲ μέρος τοῦ ὑπογείου τῆς οἰκίας μου.

Δυστυχῶς, ἄγνωστον πρόσωπον, ἐκ τῶν πολλῶν, τὰ ὁποῖα διῆλθον ἐκ τῶν Πυργαδικίων, κατὰ τὴν ἀπουσίαν ἐμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν κατοίκων των, (ἀποσπασμάτων στρατοῦ, κομμουνιστοσυμμοριτῶν κλπ) καὶ δὴ τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐλεηλάτησαν τὰς πλείστας τῶν οἰκιῶν μας, ἀνεῦρε καὶ ἀφήρεσε καὶ τὸ ἀνωτέρω σύμπλεγμα, τοῦθ' ὅπερ διεπίστωσα μόνον κατὰ τὴν πανηγυρισμὸν τῆς 21ης Μαΐου 1952–53, ὅτε ἀνευρέθη πλάξ, ἐπὶ ἧς ἐγεγράφοντο τὰ ἑξῆς:

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΥΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΤΙΔΙ ΤΗΙ ΓΥΝΑΙΚΙ ΕΑΥΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΜΡΑ ΛΕΙΟΥ

καὶ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς ἐνεθυμήθην τὴν πλάκαν καὶ ἀνεζήτησα ματαίως τόσον αὐτήν, ὅσον καὶ τὴν ἀνωτέρω προτομήν.

Περὶ τῆς ἐν λόγῳ καὶ τῆς ἀπωλείας αὐτῆς ἐδημοσίευσεν ἡ «ΦΩΝΗ» ἐπιστολὴν ἐν ᾗ οὐδὲν ἔγγραφον περὶ ἀξίας ἀλλ' ἐζήτουν τὸν καθορισμὸν τῆς πόλεως ΑΣΣΑ παρὰ τῶν εἰδημόνων.

Ὡς πρὸς τὴν πλάκα τοῦ Μενάνδρου ταύτην παρέλαβεν ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία Θεσσαλονίκης, ἐν ἔτει 1953, διὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ αὐτῆς κ. Φ. Πέτσα καὶ μοὶ ἀπέστειλε τὸ ὑπ' ἀριθ. 278]14)9)53 εὐχαριστήριον ἔγγραφόν της.

Ἑπομένως ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ κ. Ζάγκλη δὲν εὐσταθεῖ.

Εἰς τὴν ἐρώτησιν δὲ αὐτοῦ «πῶς ἐνεθυμήθης ὕστερα ἀπὸ ἓξ χρόνια» ἀπήντησα: «ἐνεθυμήθην μόνον κατὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῆς πλακὸς τοῦ Μενάνδρου», ἀλλ' ἴσως δὲν ἤκουσε, διότι κατὰ τὰ δύο–τρία πρῶτα ἔτη, μετὰ τὸν ἐπαναπατρισμόν μας ἕκαστος ἠγωνίζετο διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς οἰκίας του, τὴν ἐπαναφορὰν τῶν κτημάτων του εἰς τὴν κανονικὴν κατάστασίν του καὶ τὴν ἐν γένει ἀνασυγκρότησιν του. Περὶ αὐτῶν θὰ παρεκάλουν καὶ τὸν καθηγητὴν κ. Σ. ἄμων νὰ γράψῃ διὰ τῆς «ΦΩΝΗΣ» ὅ,τι γνωρίζει καὶ ποθὲν διὰ τὴν «μεγάλης ἀξίας» πλάκα.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς μου ἀσφαλῶς θὰ τὸ τὸ ἔχετε κ. Διευθυντά. Ἐὰν εἰς αὐτὸ εὑρεθοῦν οἱ λέξεις «τὶ ἄξιαν ἔχει» τότε θὰ εἶμαι ἄξιος.

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν

ΑΘ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Υ.Γ. Ἡ πλὰξ ὡ. ἀναφέρει ὁ ἐπιστολογράφος εὑρίσκεται εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας μου, κατὰ τὸν κ. Πέτσαν εἶναι ἐπιτύμβιος, ὄψις ὅμως τῆς κεφαλῆς ὁμοιάζει τὸν Ἀριστοτέλην ἴδιος τοῦ Νικόλα.

ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ ΠΛΗΡΩΣ ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΙΕΡΙΣΣΟΥ ΚΑΙ ΑΓ. ΟΡΟΥΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4.— Δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσσαλονίκης διαλύεται ἡ ἀποβολὴ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἁγίας Ἀναστασίας ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτῆς καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένης Διαχειριστικῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἱερισσοῦ—Ἁγίου Ὄρους καὶ Ἀρδαμερίου, Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη θέτει οὕτω τέρμα εἰς τὴν παράνομον συμπεριφορὰν τοῦ ἀνωτέρω Ἡγουμένου. Ἡ Κοινὴ Γνώμη τῆς Χαλκιδικῆς πληροφορηθεῖσα τὸ γεγονὸς ἠσθάνθη ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦται ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης πρὸς τοὺς σιτοπαραγωγοὺς ὅτι διὰ νὰ τύχωσι συμφώνως πρὸς τὴν 1155]367] 6–2–61 διατάγην τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας τοῦ εὐεργετήματος παραδόσεως σίτου εἰς τὴν συγκέντρωσιν 1961 δέον το βραδύτερον μέχρι 31 Μαρτίου 1961 νὰ καταθέσωσ ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς παρ' ἑκάστου τούτων καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως διὰ σίτου εἰς τον δῆμον ἢ τὴν κοινότητα τῆς μονίμου κατοικίας των.

Αἱ κατατεθεῖσαι εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν δηλώσεις καλλιεργείας πρωΐμων δημητριακῶν διὰ τὴν λῆψιν δανείων (μετρητά, σπόροι. λιπάσματα) δὲν ἔχουν ἰσχὺν διὰ τὴν παράδοσιν σιτου εἰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ κατὰ συνέπειαν ἐπιβάλλεται ἡ κατάθεσις νέων ὑπευθύνων ηλώσεων εἰς τὸν δῆμον ἢ τὴν κοινότητα.

Οἱ παραγωγοὶ οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ καταθέσωσι ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ τῆς καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως διὰ σίτου, μέχρι 31 Μαρτίου 1961 θὰ ἀποκλεισθῶσι ὁπωσδήποτε τοῦ εὐεργετήματος τῆς παραδόσεως σίτου εἰς τὴν διενεργηθησομένη συγκέντρωσιν 1961.

Παρὰ τῆς Διευθύνσεως Γεωργίας θὰ ἀποσταλῶσι ὁδηγίαι καὶ σχετικὰ ὑποδείγματα στοὺς δήμους καὶ κοινότητας.

Πολύγυρος 4–3–1961

(Ἐκ τῆς Ἀγροτ. Τραπέζης)

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΣ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ 20]61 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκιδικῆς ἀναγνωρίσθη τὸ ἐν Ν. Μαρμαρᾷ ἱδρυθὲν καὶ ἐδρεῦον ἐπαγγελματικὸν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία «Σωματεῖον Ρητινοκαλλιεργητῶν Ν. Μαρμαρᾶ Η ΠΡΟΟΔΟΣ» σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι ἡ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἐξύψωσις τῶν μελῶν αὐτοῦ, διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματος τῆς συναδελφώσεως καὶ ἀλληλεγγύης καὶ διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως εἰς τὰ μέλη ακτικῆς ἐργασίας.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 3–3–1961

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΖΑΝΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Κασσανδρηνοῦ διακηρύττει ὅτι, τὴν 12ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1961 καὶ περὶ ὥραν 12–2 ἐνώπιον τῆς ἐπὶ τῶν δημοπρασιῶν ἐπιτροπῆς καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν (καφενεῖον Ι. Παναγιωτίδη) ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἡ ἐπὶ μίαν τετραετίαν ἐκμίσθωσις τῶν κοινοτικῶν πευκοδασῶν «Ζωγράφου, Κουτλουμουσίου» (ἀποκλειστικὸν δικαίωμα ἀπολήψεως ρητίνης) συμφώνως τῶν ὁρων τῶν εἰδικῆς ὑπ' ἀριθμ 14]1961 ἀποφάσεων τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, περιληφθέντων ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαβωσιν γνῶσιν παρὰ τοῦ γραφείου τῆς κοινότητος.

Ὡς πρώτη προσφορὰ ὁρισθη τὸ κοσὸν τῶν 70 000 δραχμῶν.

Ἐν Κασσανδρηνοῦ τῇ 27–2–61

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος

ΧΡ. ΜΠΟΥΡΑΝΤΑΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ παρὰ τοῦ κ. Γεωργίου Λειβαδιώτη κατοίκου Ὁρμυλίας 50 πρόβατα μὲ τὰ ἀρνιά. Πληροφορίαι παρὰ τοῦ ἰδίου.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΛΙΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 4.—Ὁ ὑπουργὸς βιομηχανίας κ. Μάρτης ἐδήλωσεν ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ περαιτέρω παροχὴ εὐρυτάτων διευκολύνσεων πρὸς τοὺς ἁλιεῖς διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν παλαιῶν ὀφειλῶν των πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Συγκεκριμένως δι' ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὁρίζεται ὅτι ἅπαντες οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἁλιέων ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης θὰ κλεισθοῦν μὲ ἡμερομηνίαν 29)3)59 καὶ θὰ βεβαιωθοῦν εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα. Αἱ ὀφειλαὶ αὗται θὰ ἐξοφληθοῦν εἰς 10 ἕως 16 ἐξαμηνιαίας δόσεις, ἀναλόγως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ. Ὁ τόκος ὁρίζεται εἰς 2ο)ο ἐτησίως, ὁ δὲ τόκος ὑπερημερίας εἰς 6ο)ο ἐτησίως. Οἱ ὀφειλέται, τῶν ὁποίων αἱ ὀφειλαὶ ἐβεβαιώθησαν πρὸ τῆς νέας ἀποφάσεως ἀπαλλάσσονται τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου τόκων ὑπερημερίας οἱ δὲ τυχὸν καταβληθέντες συμψηφίζονται. Διαγράφονται τὰ σημερινὰ ὑπόλοιπα τῶν ὀφειλῶν ἁπάντων τῶν ἁλιέων τῶν ὁποίων τὰ σκάφη ἐβυθίσθησαν ἢ κατεσχέθησαν ὑπὸ ξένων ἀρχῶν. Διαγράφονται ἐσίσης τὰ σημερινὰ ὑπόλοιπα τῶν ὀφειλῶν τῶν παρακτίων ἁλιέων, τῶν ὁποίων τὸ ἁλιευτικὸ σκάφη καὶ εἴδη ἐν γένει κατεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἢ τῆς ΑΤΕ.

Διαγράφονται τέλος τὰ σημερινὰ ὑπόλοιπα τῶν ὀφειλῶν τῶν παρακτίων ἁλιέων οἵτινες ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἤθελον μεταβιβάσει ἐκουσίως τὴν κυριότητα τῶν ἁλιευτικῶν αὐτῶν εἰδῶν (σκαφῶν–πετρελαιομηχανῶν) ἐφ' ὅσον δὲν ἐχρησιμοποιήθησαν ταῦτα καθ' ὁλόκληρον τὸ τελευταῖον ἔτος πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τελευταίας ἀποφάσεως.

Ὁ ὑπουργὸς καταλήγων εἶπεν ὅτι αἱ ἀνωτέρω ἐνισχύσεις καὶ διὰ τὴν ἁλιευτικὴν τάξιν ἀποφάσεις ἐλήφθησαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τοῦ κλάδου τούτου τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, διότι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς των θὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἡ ρευστοποίησις τῶν παλαιῶν ἁλιευτικῶν δανείων.

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΣ Η ΦΑΜΙΛΙΑ...

Θὰ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ δῇ κανεὶς τὰ συμπεράσματα ποὺ θὰ συναχθοῦν ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴ Ἀπογραφὴ τῆς 19η Μαρτίου, 1961, σχετικὰ μὲ τὴν σύνθεση καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασία τῆς σύγχρονης ἑλληνικῆς οἰκογένειας σὲ πόλεις καὶ χωριά.

Ποῦ τείνει; Ποῦ ἐξελίσσεται;

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις εἶναι ὅτι κατὰ τὴν τελευταία δεκαετία ὁ ἀριθμὸς τῶν οἰκογενειῶν ποὺ σχηματίζονται στὸν ἑλληνικὸ χῶρο ἔχει αὐξηθῆ, ἐνῷ ἀντίθετα ἔχει μειωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τους.

Τί εἶναι μιὰ οἰκογένεια;

Γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀπογραφῆς, μιὰ οἰκογένεια συνίσταται ἀπὸ δύο τοὐλάχιστον μέλη Μπορεῖ νὰ εἶναι ἀπλῶς ἕνα ἀντρόγυνο, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ μιὰ χήρα μητέρα μὲ τὴν κόρη της, ἢ μιὰ γιαγιὰ μὲ τὸ ἔγγονό της.

Σ' ὡρισμένες περιπτώσεις ὑπολογίζονται ἀκόμα καὶ τὰ παιδιὰ ποὺ ἔχει ἀναλάβει ἕνας ἐνήλικος ἢ μιὰ οἰκογένεια ὑπὸ τύπον κηδεμονίας.

Ποιὰ εἶναι ἄραγε ἡ ἰδανικὴ σύνθεση μιᾶς οἰκογένειας;

Ἡ σύγχρονη κοινωνιολογία ἀναφέρει συνήθως τρία παιδιά, κι' αὐτὸς εἶναι περίπου ὁ μέσος δείκτης στὴ σύγχρονη ἀστικὴ Ἀμερική. Στὸν Καναδᾶ ἀντίθετα ὁ μέσος ὅρος εἶναι 1, 6 στὶς πόλεις καὶ 2, 2 στὶς ἀγροτικὲς περιοχές, καὶ μόνο στὸ Κουεμπὲκ φτάνει, καὶ κοντὰ φορὰ περνάει, τὰ 3 ἰδιαίτερα στὴν ὑπαιθρο.

Ἡ σύνθεση τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, καὶ ἡ ὕπαρξη λεπτομερῶν στοιχείων σχετικὰ μὲ τὴν ἐξέλιξή της, εἶναι ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα μελήματα τῆς ἐθνικῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1961.

Ἡ οἰκογένεια εἶναι τὸ ἀκροθέμελο τοῦ ἑλληνικοῦ δυναμικοῦ, καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ γνωρίζουμε ἐπακριβῶς πῶς θεμελιοῦνται.

Στὸν τομέα αὐτό, ἡ Ἐθνικὴ Στατιστικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἑλλάδος συνεχῶς ἐπεξεργάζεται τὰ στοιχεῖα ποὺ συλλέγει, κάθε τόσο, σὲ διάφορους τομεῖς κυρίως μὲ τὴν μέθοδο τῆς δειγματοληψίας, δηλαδὴ τῆς ἐπεξεργασίας στοιχείων ποὺ δὲν ἀναφέρονται στὸ σύνολο, ἀλλὰ σὲ ἕνα ἀντιπροσωπευτικὸ τμῆμα τοῦ συνόλου.

Σὲ μιὰ ἄλλην ἔρευνα, ἐπί σης, διαπιστώθηκε ὅτι σὲ 2 500 οἰκογένειες 1.500 μένουν σὲ ἰδιόκτητα σπίτια, 850 πληρώνουν ἐνοίκιο καὶ οἱ ὑπόλοιπες φιλοξενοῦνται κάπου δωρεάν.

Ἐνδιαφέροντες εἶναι καὶ οἱ ἀριθμοὶ ποὺ ἀφοροῦν τὸ ἔξοδα μιᾶς οἰκογένειας. Τὸ γενικὸ συμπέρασμα σ' αὐτὸν τὸν τομέα εἶναι ὅτι ὅσο περισσότερα εἶναι τὰ μέλη, τόσο λιγώτερα εἶναι τὰ ἔξοδα κατ' ἄτομον.

Ἕνας μόνος ἄνθρωπος ξοδεύει 400 δραχμὲς τὴν ἑβδομάδα, ἐνῶ ἐὰν ἀποτελεῖ μέλος μιᾶς πενταμελοῦς οἰκογενείας ἡ ἀναλογία του εἶναι 210 δραχμές.

Χαρακτηριστικοὶ εἶναι ἐπίσης ὡρισμένοι ἐνδεικτικοὶ ἀριθμοὶ γιὰ τὴν κατανομὴ τῶν δαπανῶν μιᾶς μέσης οἰκογενείας τοὺς ὁποίους προσφέρουμε ἐδῶ, γιὰ εὐκολία, κάπως στρογγυλευμένους: Σὲ σύνολο 800 δραχμῶν τὴν ἑβδομάδα, ἀναλογοῦν: γιὰ φαγητὸ δραχμὲς 350, γενικὰ ἔξοδα (ἠλεκτρικό, νερὸ κλπ) 100, ἐνδυμασία 100, τσιγάρα καὶ ποτὰ 60, οἰκιακὰ σκεύη 25, μεταφορικὰ 40, ἰατρικὴ περίθαλψη 25, ψυχαγωγία 25, βιβλία, μόρφωση καὶ γραφικὴ ὕλη 30, ἀτομικὸς εὐπρεπισμὸς 15 καὶ ἀπρόβλεπτα 30.

Βεβαία ἡ Ἀπογραφὴ τῆς 19ης Μαρτίου ἐνδιαφέρεται νὰ ἀποτυπώσῃ αὐτὰ τὰ στοιχεῖα, ὄχι κατὰ τρόπο ἁπλῶς ἐνδεικτικό, δηλαδὴ μὲ βάση τὴν δειγματοληψία, ἀλλὰ κατὰ τρόπο καθολικό, δηλαδὴ μὲ βάση τὴν ἀληθινὴ κατάσταση, σὲ κάθε οἰκογένεια καὶ σὲ κάθε σπιτικό, σ' ὁλόκληρο τὸν Ἑλληνικὸ χῶρο.

Κι' αὐτὸ ὄχι ἀπὸ περιέργεια, ἀλλὰ μ' ἕνα ἀπώτερο σκοπό: νὰ διαπιστωθῆ πῶς θὰ εἶναι δυνατὸν ἡ κάθε οἰκογένεια, νὰ κερδίζῃ περισσότερα, νὰ ξοδεύῃ περισσότερα καὶ νὰ ζῇ πιὸ εὐ εὐτυχισμένα.

Ἔτσι βοηθάει ἡ Στατιστικὴ τὴν Προκοπή...

ΑΙ ΝΕΑΙ ΤΑΥΤΟΤΗΤΕΣ

Εἰς τὸ ἐν Πολυγύρῳ Φωτογραφεῖον τοῦ κ. Ἀργυρίου Βογιατζῆ ἐκτελοῦνται φωτογραφίαι (4 τεμάχια, δραχ. 5), διὰ τὰ νέα δελτία ταυτότητος συμφώνως τὰς διατάξεις τοῦ ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Τὸ φωτογραφεῖον θὰ περιοδεύσῃ ὁλόκληρον τὸν Νομόν.

Η ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΓΕΩΡΓΙΑΣ-ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑΣ

Ἐν ὄψει τῆς Ἀπογραφῆς Πληθυσμοῦ—Κατοικιῶν καὶ Γεωργίας—Κτηνοτροφίας, ἥτις ὡς γνωστὸν θὰ λάβῃ χώραν τὴν 19ην Μαρτίου, συνεχίζεται μὲ ἐντατικὸν ρυθμὸν καὶ εἰς τὸν Νομόν μας.

Ἰδιαιτέρα προσπάθεια καταβάλλεται παρὰ τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπογραφῆς τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐθνικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὀργάνων τῆς Ἀπογραφῆς, Τομεαρχῶν καὶ Ἀπογραφέων.

Ἤδη, ἤρχισεν ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἀπογραφέων βάσει καταρτισθέντος ὁμοιομόρφου ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος, εἰς διάφορα ἐκπαιδευτικὰ κέντρα ἐντὸς τοῦ Νομοῦ, ὑπὸ τὴν παρακολούθησιν τῆς Νομαρχιακῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπογραφῆς διὰ τῶν εἰδικῶν ὑπαλλήλων τῆς ΕΣΥΕ, Ἐπόπτου Ἀπογραφῆς καὶ Βοηθῶν Ἐποπτῶν.

Ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλος τῶν ὀργάνων τῆς Ἀπογραφῆς ὡς καὶ τὸ ἐπιδεικνυόμενον ἔνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ ἔναντι τῆς μεγάλης αὐτῆς Ἀπογραφῆς, ἐγγυῶνται τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν της.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Στοὺς ἀνταλλάξαντας τὸν δακτύλιον ἀρραβῶνα, ἀγαπητούς μου Μαρία Ἀρ. Κορέντη καὶ Ἀργύριον Ἀθ. Μπαλῆ, ἐγκαρδίως εὐχόμαι ταχεῖα τὴ στεψι καὶ ζωὴ εὐτυχισμένη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΥΔΗΣ
Θεσσαλονίκη

—Εἰς τὴν ἀγαπημένη μας φίλη Μαίρη Τσουγκράνη, ποὺ ἔδωσε ἀμοιβαία ὑπόσχεση γάμου μετὰ τοῦ ἐξαιρέτου νέου Ἰωσὴφ Ἰωσήφ, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΦΟΥΛΑ–ΜΑΡΙΑ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μου ἀδελφὸν Μιχαὴλ Ἀ. Γκολόην, γεωπόνον, μηστευθέντα μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίκας Ἰωάννου Κορδαρᾶ ἐκ Συκιᾶς, συγχαίρω ἐγκαρδίως εὐχόμενος ταχεῖαν στέψιν

ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ ΑΝΤ. ΓΚΟΛΟΗΣ
δικηγόρος

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Κακάνδρας, διακηρύττει ὅτι τὴν 12–3 1961, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας 10–12 π.μ. καὶ εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Καλάνδρας (κοινοτικὸν γραφεῖον) ἐπαναλαμβάνεται φανερὰ δημοπρασία διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν δασοτεμαχίων τῶν παραχωρηθέντων ἀπὸ Σ.Δ.Α.Κ εἰς κοινότητας Καλάνδρας καὶ Φούρκας διὰ ρητίνευσιν τῶν πεύκων καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα 1961–1964. Ὡς πρώτη προσφορὰ διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δημοπρασίας ὡρίσθη ἀπὸ κοινοῦ τῶν δύο κοινοτήτων τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100 000).

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν ὡρίσθη τὸ ποσὸν τῶν 1.500 δραχμῶν.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῶν κοινοτήτων Καλάνδρας καὶ Φούρκας. ὡς καὶ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ Χαλκιδικῆς, παρ' ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων καθ' ἃ πάσας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Καλάνδρᾳ τῇ 8–3–1961

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΓΙΑΝΝΙΟΣ

Η ΤΕΛΙΚΗ ΕΠΙΛΙΩΞΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 3.—Μία ἀπὸ τὰς σπουδαιοτέρας ἐπιδιώξεις τοῦ πενταετοῦς προγράμματος, εἶναι καὶ ἡ μείωσις τῶν εἰσαγωγῶν βασικῶν εἰδῶν διὰ τῆς παραγωγῆς τοιούτων εἰς τὸν τόπον μας. Καὶ τοῦτο θ' ἀποτελέση μέγιστον πλεονέκτημα διὰ τὴν οἰκονομίαν μας πρῶτον διότι συναντῶμεν δυσχερείας εἰς τὰς ἐξαγωγάς μας λόγῳ ἀνταγωνισμοῦ καί, δεύτερον διότι θὰ ἐξοικονομήσωμεν συνάλλαγμα καὶ θὰ καλύψωμεν βαθμηδὸν τὸ ἔλλειμα τοῦ ἰσοζυγίου τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν μας.

Δὲν πρόκειται ἀσφαλῶς περὶ μιᾶς ὑποθέσεως ἡ ὁποία λύεται ἢ ρυθμίζεται ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην. Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι ἐφ' ὅσον προχωρεῖ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πενταετοῦς τὰ βασικὰ εἴδη τὰ ὁποῖα θὰ παράγωμεν, ὅπως ἡ ζάκχαρις αἴφνης, θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐξοικονόμησιν συναλλάγματος. Ὅλαι ἄλλωστε αἱ βασικαὶ βιομηχανίαι τὰς ὁποίας ἐθεμελίωσε καὶ θὰ θεμελιώσῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοῦτο κυριώτατα ἀποβλέπουν: Νὰ καταστῇ ὁ Τόπος αὐτάρκης εἰς ποικίλα προϊόντα πρώτης ἀνάγκης καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, ὥστε νὰ ἐπιτύχωμεν ὄχι μόνον τὴν αὐτάρκειαν ἀλλὰ καὶ τὴν δυνατότητα αὐξήσεως τῶν ἐξαγωγῶν μας. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Ὑπουργὸς Ἐμπορίου, τοῦτα ἀνάγονται εἰς τὸ μέλλον, ὄχι βεβαίως τὸ ἀπώτερον, ἡ Ἑλλὰς θὰ στραφῇ διὰ τὴν αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν της, ἐπὶ τοῦ παρόντος, πρὸς τὰς χώρας μὲ τὰς ὁποίας συνδεόμεθα διὰ διμερῶν συμφωνιῶν, ὥστε νὰ δημιουργηθῇ αὐτόματος τρόπος ἀπορροφήσεως ἑλληνικῶν προϊόντων ἀπὸ ξένας ἀγοράς.

Πάντως, ἕνα εἶναι βέβαιον: Ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐντείνει τὰς προσπαθείας προσπαθείας της πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις πρὸς αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας, εἰς τοῦτο δὲ ἀποβλέπουν καὶ ἐνέργειαι διὰ τὴν εἰσδοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν κοινὴν ἀγοράν. Παραλλήλως, ἐπιτυγχάνει τὸν ρυθμὸν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματο οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως. Καὶ ὅλα αὐτά, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι οὔτε ὄνειρα οὔτε σχέδια εἰς τὸ χαρτὶ ἀλλ' ἐκτελοῦνται, θὰ ὁδηγήσουν πρὸς μίαν ἱκανοποιητικὴν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ Ἔφεδροι Ἀξιωματικοὶ Βορείου Χαλκιδικῆς ὅπως σπεύσουν νὰ τακτοποιηθοῦν ἔναντι τῆς ὀργανώσεώς μας προκειμένου νὰ κληθῇ Γενικὴ Συνέλευσις δι' ἀνάδειξιν νέας διοικήσεως.

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 27–2–1961

Ὁ Πρόεδρος

Μ. ΜΑΝΑΣΣΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΠΕΡ. ΝΙΚΟΛΟΗΣ